

Judikatūras krājums

TIESAS SPRIEDUMS (virspalāta)

2019. gada 3. decembrī*

Prasība atcelt tiesību aktu – Tiesību aktu tuvināšana – Direktīva (ES) 2017/853 – Ieroču iegādes un glabāšanas kontrole – Spēkā esamība – Juridiskais pamats – LESD 114. pants – Esošas direktīvas grozīšana – Samērīguma princips – Ietekmes novērtējuma neesamība – Tiesībām uz īpašumu nodarīts aizskārums – Noteikto pasākumu samērīgums – Pasākumi, kas rada šķēršļus iekšējā tirgū – Tiesiskās drošības princips – Tiesiskās paļāvības aizsardzības princips – Pasākumi, ar kuriem dalībvalstīm uzliek pienākumu pieņemt tiesību aktus ar atpakaļejošu spēku – Nediskriminācijas princips – Atkāpe Šveices Konfederācijai – Diskriminācija, kas ietekmē Eiropas Savienības dalībvalstis vai Eiropas Brīvās tirdzniecības asociācijas (EBTA) dalībvalstis, atskaitot šo valsti

Lietā C-482/17

par prasību atcelt tiesību aktu saskaņā ar LESD 263. pantu, kuru 2017. gada 9. augustā cēla

Čehijas Republika, ko pārstāv *M. Smolek*, *O. Serdula* un *J. Vláčil*, pārstāvji,

prasītāja,

ko atbalsta

Ungārija, ko pārstāv *M. Z. Fehér*, *G. Koós* un *G. Tornyai*, pārstāvji,

Polijas Republika, ko pārstāv *B. Majczyna* un *M. Wiącek*, kā arī *D. Lutostańska*, pārstāvji,

personas, kas iestājušās lietā,

pret

Eiropas Parlamentu, ko pārstāv *O. Hrstková Šolcová* un *R. van de Westelaken*, pārstāvji,

Eiropas Savienības Padomi, ko sākotnēji pārstāvēja *A. Westerhof Löfflerová* un *E. Moro*, kā arī *M. Chavrier*, un vēlāk – *A. Westerhof Löfflerová* un *M. Chavrier* pārstāvji,

atbildētāji,

ko atbalsta

Francijas Republika, ko pārstāv *A. Daly* un *E. de Moustier*, kā arī *R. Coesme* un *D. Colas*, pārstāvji,

Eiropas Komisija, ko pārstāv *M. Šimerdová*, *Y. G. Marinova* un *E. Kružíková*, pārstāves,

personas, kas iestājušās lietā,

* Tiesvedības valoda – čehu.

TIESA (virspalāta)

šādā sastāvā: priekšsēdētājs K. Lēnartss [*K. Lenaerts*], priekšsēdētāja vietniece R. Silva de Lapuerta [*R. Silva de Lapuerta*], palātu priekšsēdētāji A. Arabadžijevs [*A. Arabadjiev*] (referents), A. Prehala [*A. Prechal*], M. Vilars [*M. Vilaras*], M. Safjans [*M. Saffjan*] un I. Jarukaitis [*I. Jarukaitis*], tiesnieši T. fon Danvics [*T. von Danwitz*], K. Toadere [*C. Toader*], D. Švābi [*D. Šváby*] un F. Biltšens [*F. Biltgen*],

ģenerālvokāte: E. Šarpstone [*E. Sharpston*],

sekretāre: S. Stremholma [*C. Strömholm*], administratore,

ņemot vērā rakstveida procesu un 2019. gada 5. marta tiesas sēdi,

noklausījusies ģenerālvokātes secinājumus 2019. gada 11. aprīļa tiesas sēdē,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

- 1 Prasības pieteikumā Čehijas Republika galvenokārt lūdz atcelt Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu (ES) 2017/853 (2017. gada 17. maijs), ar ko groza Padomes Direktīvu 91/477/EEK par ieroču iegādes un glabāšanas kontroli (OV 2017, L 137, 22. lpp.; turpmāk tekstā – “apstrīdētā direktīva”), un pakārtoti – daļēji atcelt šīs direktīvas 1. panta 6), 7), un 19) punktu.

Atbilstošās tiesību normas

Direktīva 91/477/EEK

- 2 Saskaņā ar Padomes Direktīvas 91/477/EEK (1991. gada 18. jūnijs) par ieroču iegādes un glabāšanas kontroli (OV 1991, L 256, 51. lpp.) pirmo līdz piekto apsvērumu:

“tā kā Līguma 8.a pants nosaka, ka līdz 1992. gada 31. decembrim jāizveido iekšējais tirgus; tā kā iekšējais tirgus aptver telpu bez iekšējām robežām, kurā saskaņā ar Līgumu ir nodrošināta preču, personu, pakalpojumu un kapitāla brīva aprīte;

tā kā Eiropadome, tiekoties Fontenblo 1984. gada 25. un 26. jūnijā, skaidri noteica mērķi atcelt visas policijas un muitas formalitātes pie Kopienas iekšējām robežām;

tā kā pilnīga kontroles un formalitāšu atcelšana pie Kopienas iekšējām robežām saistīta ar dažu būtisku nosacījumu izpildi; tā kā baltajā grāmatā “Par iekšējā tirgus pabeigšanu” Komisija ir norādījusi, ka pār vadājamo objektu un personu drošības kontroles atcelšana, cita starpā, ir saistīta ar tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz ieročiem;

tā kā ieroču glabāšanas kontroles atcelšana pie Kopienas iekšējām robežām rada vajadzību pieņemt efektīvus noteikumus, kas ļautu dalībvalstīs veikt kontroli pār šaujammieroču iegādi un glabāšanu un to pārvietošanu uz citu dalībvalsti; tā kā tādēļ jāatceļ sistemātiskas kontroles pie Kopienas iekšējām robežām;

tā kā savstarpēja uzticēšanās personu drošības aizsardzības jomā, ko starp dalībvalstīm radīs šie noteikumi, būs lielāka, ja tiem pamatā būs daļēji saskaņoti tiesību akti; tā kā tādēļ būtu derīgi noteikt to šaujamoču kategoriju, kuru iegāde un glabāšana privātpersonām būtu jāaizliedz, jāpakļauj atļaujas saņemšanai vai arī jāpakļauj deklarēšanai”.

- 3 Direktīvas 91/477 I pielikuma II daļā paredzētas ieroču A, B, C un D kategorijas. Šīs direktīvas 6. panta principā ir aizliegts iegādāties un glabāt A kategorijas ieročus; tās 7. pantā ir prasīts saņemt atļauju attiecībā uz B kategorijas ieročiem un tās 8. pantā uzlikts pienākums deklarēt C kategorijas ieroci. Minētās direktīvas 5. pantā ir paredzētas prasības, kādām ir jāatbilst personām, kuras vēlas iegādāties vai glabāt šaujamieroci, un Direktīvas 91/477 3. nodaļas 11.–14. pantā ir noteiktas formalitātes ieroču pārvietošanai starp dalībvalstīm.

Direktīva 2008/51/EK

- 4 Ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2008/51/EK (2008. gada 21. maijs), ar ko groza Direktīvu 91/477 (OV 2008, L 179, 5. lpp.), šī pēdējā minētā tika grozīta, it īpaši, lai Savienības tiesībās iekļautu Apvienoto Nāciju Organizācijas Protokola par šaujamoču, to daļu, detaļu un municijas nelikumīgu ražošanu un tirdzniecību, kas pievienots Konvencijai pret transnacionālo organizēto noziedzību un ko Eiropas Kopienas vārdā 2002. gada 16. janvārī ir parakstījusi Komisija saskaņā ar Padomes Lēmumu 2001/748/EK (2001. gada 16. oktobris) (OV 2001, L 280, 5. lpp.).
- 5 Veikto grozījumu skaitā ir sīku prasību noteikšana attiecībā uz šaujamoču marķēšanu un reģistrēšanu Direktīvas 91/477 4. pantā, kas grozīts ar Direktīvu 2008/51, un šaujamoču dezaktivēšanai piemērojamo noteikumu saskaņošana šīs direktīvas – redakcijā ar grozījumiem – I pielikuma III daļas otrajā daļā. Ar Direktīvu 2008/51 tika arī paredzēts Direktīvas 91/477 17. pantā Eiropas Komisijas pienākums Eiropas Parlamentam un Eiropas Savienības Padomei līdz 2015. gada 28. jūlijam iesniegt ziņojumu par situāciju, kas izriet no šīs direktīvas piemērošanas, vajadzības gadījumā pievienojot priekšlikumus.
- 6 Pamatojoties uz to, tika pieņemts Komisijas 2013. gada 21. oktobra paziņojums Padomei un Eiropas Parlamentam “Šaujamoči un ES iekšējā drošība: pilsoņu aizsardzība un nelegālās tirdzniecības pārtraukšana” (COM(2013) 716 *final*), kurā ir aprakstītas noteiktas šaujamoču radītās problēmas Savienībā un norādīts, ka tiks veikta virkne pētījumu un konsultāciju ar iesaistītajām personām, vajadzības gadījumā tā rezultātā iesniedzot likumdošanas priekšlikumu.
- 7 Publicējot Komisijas 2015. gada 18. novembra ziņojumu Eiropas Parlamentam un Padomei “Direktīvas 91/477, kas grozīta ar Direktīvu 2008/51, *REFIT* novērtējums” (COM(2015) 751 *final*; turpmāk tekstā – “*REFIT* novērtējums”), Komisija noslēdza savu pārbaudi par Direktīvas 91/477 īstenošanu un tam pievienoja Priekšlikumu (2015. gada 18. novembris) Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai, ar ko groza Padomes Direktīvu 91/477 (COM(2015) 750 *final*), kurā bija ietverts pamatojuma izklāsts un kura kļuva par apstrīdēto direktīvu.

Apstrīdētā direktīva

- 8 Saskaņā ar apstrīdētās direktīvas 1., 2., 6., 9., 15., 20., 21., 23., 27., 33. un 36. apsvērumu:

“(1) “Ar [Direktīvu 91/477] tika izveidots iekšējā tirgus papildu pasākums. Tas līdzsvaroja saistības nodrošināt noteiktu šaujamoču un to būtisku daļu pārvietošanas brīvību Savienībā, no vienas puses, un nepieciešamību kontrolēt šo brīvību ar drošības garantijām, kas ir piemērotas minētajiem izstrādājumiem, no otras puses.

(2) Dažiem [Direktīvas 91/477] aspektiem ir vajadzīgi turpmāki samērīgi uzlabojumi, lai risinātu problēmu, ko rada šaujamoču ļaunprātīga izmantošana krimināliem nolūkiem, kā arī ņemot vērā nesenos teroraktus. Šajā saistībā Komisija 2015. gada 28. aprīļa paziņojumā par Eiropas Drošības programmu aicināja pārskatīt minēto direktīvu un izveidot kopēju pieeju attiecībā uz šaujamoču deaktivēšanu, lai novērstu to reaktivēšanu un to, ka tos lieto noziedznieki.

[..]

(6) Lai palielinātu visu šaujamoču un būtisku daļu izsekojamību un atvieglotu to brīvu apriti, visi šaujamoči vai to būtiskas daļas būtu jāmarķē ar skaidru, neizdzēšamu un unikālu marķējumu un jāreģistrē dalībvalstu datu reģistros.

[..]

(9) Ņemot vērā šaujamoču un būtisku daļu bīstamību un ilgderīgumu un lai nodrošinātu, ka kompetentās iestādes spēj izsekot šaujamočus un būtiskas daļas administratīvu procesu un kriminālprocesu mērķiem, un ņemot vērā valstu procesuālos noteikumus, ir nepieciešams, lai datu reģistru ieraksti tiktu saglabāti 30 gadus pēc attiecīgo šaujamoču vai būtisku daļu iznīcināšanas. Piekļuve minētajiem ierakstiem un visiem saistītajiem personas datiem būtu jāierobežo, atļaujot to tikai kompetentajām iestādēm atļauju piešķiršanas vai anulēšanas nolūkā vai muitas procedūru nolūkā, tostarp iespējamai administratīvo sodu piemērošanai, un tikai laikposmā līdz 10 gadiem pēc attiecīgā šaujamoča vai būtisku daļu iznīcināšanas un, ja tas nepieciešams krimināltiesību piemērošanai, laikposmā līdz 30 gadiem pēc iznīcināšanas.

[..]

(15) Attiecībā uz visbīstamākajiem šaujamočiem [Direktīvā 91/477] būtu jāievieš stingrāki noteikumi, lai nodrošinātu, ka minētos šaujamočus ar atsevišķiem ierobežotiem un pienācīgi pamatotiem izņēmumiem nebūtu atļauts iegādāties, glabāt vai tirgot. Ja minētie noteikumi netiek ievēroti, dalībvalstīm būtu jāveic visi atbilstīgie pasākumi, kas varētu ietvert minēto šaujamoču konfiskāciju.

[..]

(20) Pastāv liels risks, ka akustiskie ieroči un citu tipu tukšo patronu ieroči tiek pārveidoti par reāliem šaujamočiem. Tādēļ ir svarīgi risināt problēmu par šādu pārveidoto šaujamoču izmantošanu noziedzīgu nodarījumu izdarīšanā, jo īpaši iekļaujot tos [Direktīvas 91/477] darbības jomā. Turklāt, lai novērstu risku, ka trauksmes un signālieročus izgatavo tā, lai tos varētu pārveidot šaušanai vai lodes vai lādiņa izsviešanai no stobra kanāla šaujampulvera iedarbības rezultātā, Komisijai būtu jāpieņem tehniskās specifikācijas, lai nodrošinātu, ka tos nav iespējams šādi pārveidot.

(21) Ņemot vērā augsto risku, ka neatbilstīgi deaktivēti šaujamoči var tikt reaktivēti, un lai uzlabotu drošību visā Savienībā, šādi šaujamoči būtu jāiekļauj [Direktīvas 91/477] darbības jomā. [..]

[..]

(23) Dažus pusautomātiskos šaujamočus var viegli pārveidot par automātiskiem šaujamočiem, tādējādi radot draudus drošībai. Pat ja tie netiek šādi pārveidoti, daži pusautomātiskie šaujamoči varētu būt ļoti bīstami, ja to ietilpība patronu skaita ziņā ir augsta. Tādēļ pusautomātiskos šaujamočus ar piestiprinātu lādējamo ierīci, kas dod iespēju izšaut daudzas patronas, kā arī pusautomātiskos šaujamočus apvienojumā ar noņemamu lādējamo ierīci ar

augstu ietilpību būtu jāaizliedz izmantot civilā lietošanā. Tikai tas vien, ka ir iespējams garstobra šaujamieročiem piestiprināt lādējamo ierīci ar tilpumu, kas pārsniedz 10 patronas, un īsstobra šaujamieročiem – 20 patronas, nenosaka šaujamieroču klasifikāciju konkrētā kategorijā.

[..]

- (27) Ja dalībvalstīs ir tiesību akti, ar kuriem reglamentē antikos šaujamieročus, uz šādiem ieročiem [Direktīva 91/477] neattiecas. Tomēr antiku šaujamieroču reprodukcijām nav tik augsta vēsturiskā nozīme un spēja izraisīt interesi, un tās iespējams izgatavot ar moderniem paņēmieniem, kas uzlabo to ilgderīgumu un precizitāti. Tāpēc šādas reprodukcijas būtu jāiekļauj [Direktīvas 91/477] darbības jomā. [Direktīva 91/477] nav piemērojama citiem izstrādājumiem, piemēram, gaisa šautenēm, kas neatbilst šaujamieroču definīcijai un tāpēc netiek reglamentēti ar minēto direktīvu.

[..]

- (33) Ņemot vērā to, ka šīs direktīvas mērķus nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, bet rīcības mēroga un iedarbības dēļ tos var labāk sasniegt Savienības līmenī, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar [LES] 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā direktīvā paredz vienīgi tos pasākumus, kas vajadzīgi minēto mērķu sasniegšanai.

[..]

- (36) Attiecībā uz Šveici – saskaņā ar Nolīgumu starp Eiropas Savienību, Eiropas Kopienu un Šveices Konfederāciju par Šveices Konfederācijas asociēšanu Šengenas *acquis* īstenošanā, piemērošanā un pilnveidošanā [OV 2008, L 53, 52. lpp.] šī direktīva un [Direktīva 91/477] ir to Šengenas *acquis* [..] noteikumu pilnveidošana, kuri attiecas uz jomām, kas minētas Lēmuma 1999/437/EK [(1999. gada 17. maijs) par dažiem pasākumiem, lai piemērotu Eiropas Savienības Padomes, Islandes Republikas un Norvēģijas Karalistes Nolīgumu par abu minēto valstu iesaistīšanos Šengenas *acquis* īstenošanā, piemērošanā un izstrādē (OV1999, L 176, 31. lpp.)], 1. pantā, to lasot saistībā ar Padomes Lēmuma 2008/146/EK [(2008. gada 28. janvāris) par to, lai Eiropas Kopienas vārdā noslēgtu Nolīgumu starp Eiropas Savienību, Eiropas Kopienu un Šveices Konfederāciju par Šveices Konfederācijas asociēšanu Šengenas *acquis* īstenošanā, piemērošanā un pilnveidošanā (OV 2008, L 53, 1. lpp.)], 3. pantu.”

- 9 Saskaņā ar apstrīdētās direktīvas 1. panta 6) punktu:

“direktīvas 5. un 6. pantu aizstāj ar šādiem:

“5. pants

[..]

3. Dalībvalstis nodrošina, ka atļauju iegādāties un atļauju glabāt šaujamieroci, kas klasificēti B kategorijā, anulē, ja konstatē, ka persona, kurai piešķirta minētā atļauja, nelikumīgi glabā lādējamo ierīci, ko var uzmontēt pusautomātiskam šaujamierocim ar patronām, kurām uzsitiens notiek pa patronas centrālo kapsulu, vai atkārtotas darbības šaujamierocim, kurā

- a) ietilpst vairāk nekā 20 patronu; vai
b) garstobra šaujamieroču gadījumā – ietilpst vairāk nekā 10 patronu,

ja vien minētajai personai nav piešķirta atļauja saskaņā ar 6. pantu vai atļauja, kas apstiprināta, atjaunota vai pagarināta atbilstīgi 7. panta 4.a punktam.

[..]

6. pants

1. Neskarot 2. panta 2. punktu, dalībvalstis veic visus nepieciešamos pasākumus, lai aizliegtu A kategorijā klasificēto šaujamieroču, būtisko daļu un munīcijas iegādi un glabāšanu. Tās nodrošina, ka minētie šaujamieroči, būtiskās daļas un munīcija, kas tiek nelikumīgi turēti, pārkāpjot minēto aizliegumu, tiek konfiscēti.

2. Kritiskās infrastruktūras, kravu komercpārvešanas, augstas vērtības konvoju un ierobežotas piekļuves telpu drošībai, kā arī valsts aizsardzībai, izglītības, kultūras, pētniecības un vēsturiskiem mērķiem un neskarot 1. punktu, valsts kompetentās iestādes atsevišķos izņēmuma gadījumos pienācīgi pamatotā veidā var piešķirt atļaujas attiecībā uz šaujamieročiem, būtiskām daļām un munīciju, kas klasificēti A kategorijā, ja tas nav pretrunā sabiedriskajai drošībai vai sabiedriskajai kārtībai.

3. Dalībvalstis var izvēlēties atsevišķos īpašos izņēmuma gadījumos pienācīgi pamatotā veidā piešķirt kolekcionāriem atļaujas iegādāties un glabāt šaujamieročus, būtiskas daļas un munīciju, kas klasificēti A kategorijā, ievērojot stingrus nosacījumus attiecībā uz drošību, tostarp to, ka valsts kompetentajām iestādēm tiek pierādīts, ka ir ieviesti pasākumi, lai novērstu jebkādu risku sabiedriskajai drošībai vai sabiedriskajai kārtībai, un ka attiecīgie šaujamieroči, būtiskās daļas vai munīcija tiek glabāti atbilstīgi drošības līmenim, kas ir samērīgs ar riskiem, ko radītu neatļauta piekļuve šādiem priekšmetiem.

Dalībvalstis nodrošina, ka kolekcionāri, kam piešķirta atļauja saskaņā ar pirmo daļu, ir identificējami 4. pantā minētajos datu reģistros. Šādiem kolekcionāriem, kam piešķirta atļauja, ir pienākums uzturēt visu viņu glabāto A kategorijas šaujamieroču reģistru, kurš ir pieejams valsts kompetentajām iestādēm. Dalībvalstis izveido pienācīgu uzraudzības sistēmu attiecībā uz šādiem kolekcionāriem, kam piešķirta šāda atļauja, ņemot vērā visus būtiskos faktorus.

4. Dalībvalstis var atļaut tirgotājiem vai tirdzniecības starpniekiem, tiem veicot savu attiecīgo profesionālo darbību, iegādāties, izgatavot, deaktivēt, remontēt, piegādāt, nodot un glabāt šaujamieročus, būtiskas daļas un munīciju, kas klasificēti A kategorijā, ja ir ievēroti stingri nosacījumi attiecībā uz drošību.

5. Dalībvalstis var atļaut muzejiem iegādāties un glabāt šaujamieročus, būtiskas daļas un munīciju, kas klasificēti A kategorijā, ja ir ievēroti stingri nosacījumi attiecībā uz drošību.

6. Dalībvalstis var atļaut šaušanas sportistiem iegādāties un glabāt pusautomātiskos šaujamieročus, kas klasificēti A kategorijas 6. vai 7. punktā, ievērojot šādus nosacījumus:

- a) pietiekami novērtēta būtiskā informācija, kas izriet no 5. panta 2. punkta piemērošanas;
- b) sniegts pierādījums, ka attiecīgais šaušanas sportists aktīvi trenējas šaušanas sacensībām vai piedalās šaušanas sacensībās, kuras ir atzinusi attiecīgās dalībvalsts oficiāli atzīta šaušanas sporta organizācija vai starptautiski izveidota un oficiāli atzīta šaušanas sporta federācija; un
- c) tiek sniegta apliecība, ko ir izsniegusi oficiāli atzīta šaušanas sporta organizācija, apstiprinot, ka:
  - i) šaušanas sportists ir šaušanas kluba biedrs un vismaz 12 mēnešus tajā regulāri trenējies šaut mērķī; un
  - ii) konkrētais šaujamierocis atbilst specifikācijām, kādas tiek prasītas šaušanas disciplīnai, kuru atzinusi starptautiski izveidota un oficiāli atzīta šaušanas sporta federācija.

Attiecībā uz šaujamočiem, kas klasificēti A kategorijas 6. punktā, dalībvalstis, kuras piemēro militāro sistēmu, kas balstās uz vispārējo iesaukšanu, un kurās aizvadītajos piecdesmit gados pastāvējusi sistēma, ar ko militāros šaujamieročus nodod personām, kas atstāj armiju pēc militārā dienesta pienākumu izpildes, var piešķirt minētajām personām kā šaušanas sportistiem atļauju glabāt vienu šaujamieroči, kas lietots obligātā militārā dienesta laikā. Attiecīgā valsts iestāde pārveido minētos šaujamočus par pusautomātiskajiem šaujamočiem un periodiski pārbauda, ka personas, kas izmanto šādus šaujamočus, nerada risku sabiedriskajai drošībai. Piemēro pirmās daļas a), b) un c) apakšpunktā izklāstītos noteikumus.

7. Saskaņā ar šo pantu izsniegtās atļaujas periodiski pārskata ne retāk kā reizi piecos gados.””

10 Minētās direktīvas 1. panta 7) punktā ir paredzēts:

“direktīvas 7. pantu groza šādi:

[..]

b) iekļauj šādu punktu:

“4.a Dalībvalstis var izlemt apstiprināt, atjaunot vai pagarināt atļaujas pusautomātiskajiem šaujamočiem, kuri klasificēti A kategorijas 6., 7. vai 8. punktā, attiecībā uz šaujamieroči, kas bija klasificēti B kategorijā un likumīgi iegādāti un reģistrēti pirms 2017. gada 13. jūnija, ievērojot pārējos šīs direktīvas nosacījumus. Dalībvalstis turklāt var atļaut šādus šaujamočus iegādāties citām personām, kurām dalībvalstis ir piešķirušas atļauju saskaņā ar šo direktīvu, kā tā grozīta ar [apstrīdēto direktīvu].””

11 Apstrīdētās direktīvas 1. panta 13) punktā ir noteikts:

“direktīvas 12. panta 2. punktu groza šādi:

[..]

b) trešo daļu aizstāj ar šādu:

“Tomēr šo atkāpi nepiemēro ceļojumiem uz dalībvalsti, kura, ievērojot 8. panta 3. punktu, vai nu aizliedz attiecīgā šaujamoča iegādi un glabāšanu vai tai piemēro atļaujas saņemšanu. Šādā gadījumā Eiropas šaujamoču apliecībā īpaši ieraksta attiecīgu paziņojumu. Dalībvalstis var arī atteikties piemērot šo atkāpi attiecībā uz šaujamočiem, kas klasificēti A kategorijā, par kuriem atļauja izsniegta saskaņā ar 6. panta 6. punktu vai par kuriem atļauja apstiprināta, atjaunota vai pagarināta saskaņā ar 7. panta 4.a punktu.””

12 Ar apstrīdētās direktīvas 1. panta 19) punktu Direktīvas 91/477 I pielikuma II daļa tiek grozīta šādi:

“[..]

ii) A kategorijā pievieno šādus punktus:

“6. Automātiski šaujamoči, kuri ir pārveidoti par pusautomātiskiem šaujamočiem, neskarot 7. panta 4.a punktu;

7. Jebkuri no turpmāk norādītajiem pusautomātiskajiem šaujamočiem ar patronām, kurām uzsitiens notiek pa patronas centrālo kapsulu:

a) īsstobra šaujamoči, ar kuriem var izšaut vairāk nekā 21 patronu bez pārlādēšanas, ja:

i) lādējamā ierīce ar tilpumu, kas pārsniedz 20 patronas, ir daļa no minētā šaujamoča; vai

- ii) šaujamierocim ir pievienota noņemama lādējamā ierīce ar tilpumu, kas pārsniedz 20 patronas;
- b) garstobra šaujamieroči, ar kuriem var izšaut vairāk nekā 11 patronas bez pārlādēšanas, ja:
  - i) lādējamā ierīce ar tilpumu, kas pārsniedz 10 patronas, ir daļa no minētā šaujamieroča; vai
  - ii) šaujamierocim ir pievienota noņemama lādējamā ierīce ar tilpumu, kas pārsniedz 10 patronas.
- 8. Pusautomātiski garstobra šaujamieroči (t. i., šaujamieroči, ko sākotnēji bija paredzēts izmantot balstā pret plecu), kuru stobrus saliekot vai sabīdot vai kuru stobrus noņemot bez darbarīku izmantošanas, tos var saīsināt līdz garumam, kas nepārsniedz 60 cm, nezaudējot to funkcionalitāti.
- 9. Jebkurš šīs kategorijas šaujamierocis, kas ir pārveidots par ieroci tukšu patronu, kairinošu vielu, citu aktīvu vielu vai pirotehnisku patronu izšaušanai vai pārveidots par salūta vai akustisko ieroci.”

[..]

iv) C kategoriju aizstāj ar šādu:

“C kategorija – Šaujamieroči un ieroči, kas jādeklarē

[..]

3. Pusautomātiski garstobra šaujamieroči, kas nav uzskaitīti A vai B kategorijā.

[..]

5. Jebkurš šīs kategorijas šaujamierocis, kas ir pārveidots par ieroci tukšu patronu, kairinošu vielu, citu aktīvu vielu vai pirotehnisku patronu izšaušanai vai pārveidots par salūta vai akustisko ieroci.

6. Šaujamieroči, kas klasificēti A vai B kategorijā, vai šajā kategorijā, kuri ir deaktivēti saskaņā ar Īstenošanas regulu (ES) 2015/2403.

[..].”

v) D kategoriju svītros;

[..].”

Iestāžu nolīgums

- 13 Iestāžu nolīguma starp Eiropas Parlamentu, Eiropas Savienības Padomi un Eiropas Komisiju par labāku likumdošanas procesu (2016. gada 13. aprīlis) (OV 2016, L 123, 1. lpp.; turpmāk tekstā – “Iestāžu nolīgums”) 12.–18. punktā paredzēts ietekmes novērtējums, un tā 12.–15. punktā noteikts:

“12. Trīs iestādes ir vienisprātis, ka ietekmes novērtējums pozitīvi ietekmē Savienības tiesību aktu kvalitāti.

Ietekmes novērtējumi ir instruments, kas trim iestādēm palīdz pieņemt pamatotus lēmumus, bet tie neaizstāj politiskus lēmumus demokrātiskā lēmumu pieņemšanas procesā. Ietekmes novērtējumi nedrīkst nepamatoti kavēt likumdošanas procesu, nedz arī ietekmēt likumdevēju spējas ierosināt grozījumus.

Ietekmes novērtējumi būtu jāattiecinā uz problēmas pastāvēšanu, apjomu un sekām un uz jautājumu, vai ir nepieciešama Savienības rīcība. Tajos būtu jāiztirzā alternatīvi risinājumi un, ja iespējams, potenciālās īstermiņa un ilgtermiņa izmaksas un ieguvumi, integrēti un līdzsvaroti izvērtējot ietekmi uz ekonomiku, vidi un sociālo jomu un izmantojot gan kvalitatīvu, gan kvantitatīvu analīzi. Pilnībā būtu jāievēro subsidiaritātes princips un proporcionalitātes princips, kā arī pamattiesības. Ietekmes novērtējumos, kad vien iespējams, būtu arī jāpievēršas tādiem jautājumiem kā Eiropas integrācijas trūkuma radītās izmaksas un dažādo iespēju ietekme uz konkurētspēju un administratīvo slogu, īpaši ņemot vērā MVU (princips vispirms domāt par mazākajiem”), digitālos aspektus un teritoriālo ietekmi. Ietekmes novērtējumu pamatā vajadzētu būt pareizai, objektīvai un pilnīgai informācijai, un tiem vajadzētu būt samērīgiem attiecībā uz to darbības jomu un galveno virzienu.

13. Komisija veiks ietekmes novērtējumus savām leģislatīvajām [...] iniciatīvām, [...] kas, sagaidāms, būtiski ietekmēs ekonomiku, vidi un sociālo jomu. Inicīvatīvām, kas iekļautas Komisijas darba programmā vai kopīgajā deklarācijā, parasti pievienos ietekmes novērtējumu.

Sava ietekmes novērtējuma procesa gaitā Komisija apspriedīsies iespējami plaši. Komisijas Regulējuma kontroles padome veiks objektīvu Komisijas ietekmes novērtējumu kvalitātes pārbaudi. Ietekmes novērtējumu galīgos rezultātus darīs pieejamus Eiropas Parlamentam, Padomei un valstu parlamentiem, un tos publiskos vienlaicīgi ar Komisijas iniciatīvas pieņemšanu kopā ar Regulējuma kontroles padomes atzinumu vai atzinumiem.

14. [Parlaments] un Padome, izskatot Komisijas leģislatīvo aktu priekšlikumus, pilnībā ņems vērā Komisijas ietekmes novērtējumus. Šajā nolūkā ietekmes novērtējumus izklāsta tā, lai atvieglotu Eiropas Parlamentam un Padomei Komisijas izdarīto izvēļu izskatīšanu.
15. [Parlaments] un Padome – ja to uzskata par piemērotu un vajadzīgu likumdošanas procesam – veiks ietekmes novērtējumus saistībā ar to izdarītajiem būtiskajiem grozījumiem Komisijas priekšlikumā. [Parlaments] un Padome par sākuma punktu savam turpmākajam darbam parasti izmantos Komisijas ietekmes novērtējumu. “Būtiska” grozījuma definīcija būtu jānosaka attiecīgajai iestādei.”

Lietas dalībnieku prasījumi un tiesvedība Tiesā

14 Čehijas Republikas prasījumi Tiesai ir šādi:

- galvenokārt – atcelt apstrīdēto direktīvu, kā arī piespriest Parlamentam un Padomei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus vai
- pakārtoti –
  - atcelt apstrīdētās direktīvas 1. panta 6. punktu, ciktāl ar to Direktīvā 91/477, tiek iekļauts 5. panta 3. punkts un 6. panta 6. punkta otrā daļa;
  - atcelt apstrīdētās direktīvas 1. panta 7. punktu, ciktāl ar to Direktīvā 91/477, tiek iekļauts 7. panta 4.a punkts;
  - atcelt apstrīdētās direktīvas 1. panta 19) punktu, ciktāl:
    - Direktīvas 91/477 I pielikuma II daļas A kategorijā ir iekļauti 6.–8. punkts;
    - ir grozīta šī I pielikuma II daļas B kategorija;

- šī I pielikuma II daļas C kategorijā ir iekļauts 6. punkts;
  - ar to tiek grozīta šā paša I pielikuma III daļa, kā arī
  - piespriet Parlamentam un Padomei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.
- 15 Parlaments un Padome galvenokārt lūdz Tiesu prasību noraidīt un piespriet Čehijas Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus. Pakārtoti – gadījumā, ja Tiesa atceltu apstrīdēto direktīvu, – Padome lūdz Tiesu noteikt, ka tās ietekme tiek saglabāta pietiekami ilgu laika posmu, lai varētu noteikt vajadzīgos pasākumus.
- 16 Ar Tiesas priekšsēdētāja 2018. gada 5. janvāra rīkojumu Ungārijai un Polijas Republikai tika dota atļauja iestāties lietā Čehijas Republikas prasījumu atbalstam.
- 17 Ar Tiesas priekšsēdētāja tās pašas dienas rīkojumu Francijas Republikai un Komisijai tika atļauts iestāties lietā Parlamenta un Padomes prasījumu atbalstam.
- 18 Paralēli šīs prasības celšanai Čehijas Republika iesniedza pieteikumu par pagaidu noregulējumu, kurā tā lūdza Tiesu apturēt apstrīdētās direktīvas piemērošanu.
- 19 Ar Tiesas priekšsēdētāja vietnieka 2018. gada 27. februāra rīkojumu Čehijas Republika/Parlaments un Padome (C-482/17 R, nav publicēts, EU:C:2018:119) šis pieteikums par pagaidu noregulējumu tika noraidīts, jo Čehijas Republika nebija pierādījusi, ka ir izpildīts nosacījums par steidzamību, un lēmuma par tiesāšanās izdevumiem saistībā ar šo procedūru pieņemšana tika atlikta.

Par prasību

- 20 Savu prasījumu pamatojumam Čehijas Republika izvirza četrus pamatus, ar kuriem tā apgalvo, ka ir pārkāpts, pirmkārt, kompetences piešķiršanas princips, otrkārt, samērīguma princips, treškārt, tiesiskās drošības un tiesiskās palāvības aizsardzības principi, kā arī, ceturtkārt, nediskriminācijas princips.

Par pirmo pamatu – kompetences piešķiršanas principa pārkāpumu

Lietas dalībniekus argumenti

- 21 Ar pirmo pamatu Čehijas Republika apgalvo, ka, kaut gan Direktīvas 91/477 mērķis bija saskaņot atšķirīgās dalībvalstu tiesību normas par šaujamoču iegādi un glabāšanu, lai novērstu iekšējā tirgus šķēršļus, tas tā nav apstrīdētās direktīvas gadījumā. No tās satura un pamatojuma izrietot, ka tās izvirzītie mērķi ir tikai nodrošināt augstāku sabiedrības drošības līmeni saistībā ar terorisma draudiem un citām noziedzības formām. It īpaši no apstrīdētās direktīvas motīvu izklāsta izrietot, ka to nepamato ne pastāvoši šķēršļi iekšēja tirgus darbībai, ne šādu šķēršļu risks, bet tā ir pamatota vienīgi ar cīņu pret šaujamoču ļaunprātīgu izmantošanu krimināliem vai teroristiskiem nolūkiem.
- 22 Šādos apstākļos Čehijas Republika uzskata, ka LESD 114. pants nevar būt atbilstīgs juridiskais pamats apstrīdētās direktīvas pieņemšanai. No Tiesas judikatūras izrietot, ka dalībvalstu tiesību aktu par preču brīvu apriti tuvināšanai ir jābūt Savienības tiesību aktu, kas pieņemti, balstoties uz šo pantu, galvenajam mērķim, un citiem iespējamajiem mērķiem var būt tikai papildu raksturs. Taču noteiktu pusautomātisko šaujamoču un to lādējamo ierīču glabāšanas aizliegumam, kas ir galvenais apstrīdētās direktīvas ieviestais jauninājums, neesot nekāda sakara ar atsevišķām Komisijas identificētām nepilnībām iekšējā tirgus darbībā.

- 23 Turklāt Līgumos šobrīd neesot juridiskā pamata, kas ļautu noteikt šādu aizliedzošu pasākumu. Proti, ar LESD 84. pantu saskaņošana noziedzīgu nodarījumu un terorisma novēršanas jomā esot skaidri izslēgta. Tas atbilstot LES 4. panta 2. punktam, saskaņā ar kuru tikai dalībvalstis ir atbildīgas par valsts drošību to teritorijā un tām jābūt tiesībām tajā uzturēt kārtību. Tādējādi, pieņemot apstrīdēto direktīvu, likumdevējs esot pārkāpis savas pilnvaras un pārkāpis LES 5. panta 2. punktu.
- 24 Čehijas Republika uzsver, ka tā neapšaubā Savienības likumdevēja tiesības grozīt spēkā esošās direktīvas. Tomēr to grozījumi esot jāveic, balstoties uz to mērķiem atbilstošu juridisko pamatu, un Savienības pilnvaru ietvaros, izslēdzot tādus pasākumus, kuri nebūtu varējuši būt sākotnējā dokumenta daļa, kuri nebalstās uz atbilstošu juridisko pamatu un kuri pārsniedz Savienības pilnvaras.
- 25 Ungārija atbalsta Čehijas Republikas argumentus un piebilst – kaut arī, lai noteiktu grozoša tiesiskā regulējuma juridisko bāzi, tiesību akts, kurā tiek iekļauts attiecīgais tiesiskais regulējums, ir jāaplūko kopumā, no tā tomēr neizrietot, ka grozošā tiesību akta juridiskais pamats ir jānosaka, ņemot vērā vienīgi grozītā tiesību akta mērķus un saturu. Tas ļautu Savienības likumdevējam atkāpties no Līgumos paredzētajiem procesuālajiem noteikumiem, tādiem kā balsojums ar kvalificētu balsu vairākumu vai vienbalsīgi, kā arī kā šajā lietā, apiet kompetences piešķiršanas principu.
- 26 Šajā gadījumā, pat ja būtu jāatzīst, ka, ņemot vērā Direktīvas 91/477 sākotnējos mērķus, apstrīdētās direktīvas mērķis nav pilnīgi bez jebkādas saiknes ar LESD 114. pantā paredzētajiem mērķiem – attiecībā uz apstrīdēto direktīvu šie mērķi esot, augstākais, papildu rakstura attiecībā pret šajā direktīvā ietvertu grozījumu galveno mērķi, proti, noziedzības novēršanu. Līdz ar to LESD 114. pants nevarot būt šīs direktīvas juridiskais pamats.
- 27 Arī Polijas Republika atbalsta Čehijas Republikas argumentāciju un piebilst, ka pati kompetences piešķiršanas principa būtība tiek apšaubīta, ja Savienības tiesību akta grozījums tiek pieņemts, balstoties uz juridisko pamatu, kas sākotnēji izmantots šāda akta pieņemšanai, neņemot vērā šādi veiktā grozījuma mērķi un saturu.
- 28 Turklāt Polijas Republika apgalvo, ka tikai municija – bet ne šaujamo ieroci – ir bīstamas preces Savienības tiesību izpratnē un tādējādi nevar atsaukties ne uz kādiem argumentiem par šaujamo ieroci it kā bīstamo raksturu, lai pamatotu pasākumus, ar kuriem tiek aizliegta noteiktu šaujamo ieroci tirdzniecība vai saskaņoti to iegādes, glabāšanas un aprītes iekšējā tirgū noteikumi.
- 29 Turklāt aizliegums tirgot noteiktas šaujamo ieroci kategorijas neveicina iekšējā tirgus darbību. Gluži pretēji – ar apstrīdēto direktīvu šai darbībai tiek radīti jauni šķēršļi, jo tajā nav paredzēts vienots datums, no kura šaujamo ieroci tiek uzskatīti par antikviem, un ar to tiek ieviestas ne vien jaunas, neviennozīmīgas definīcijas, bet arī noteikumi, kas ietver elementus, kuri var izraisīt atšķirīgu transpozīciju dalībvalstu tiesībās.
- 30 Parlaments un Padome, kuru atbalsta Francijas Republika un Komisija, apstrīd Čehijas Republikas argumentāciju, kā arī argumentus, ko tās atbalstam izvirzījušas Ungārija un Polijas Republika.

Tiesas vērtējums

- 31 Sākumā jāatgādina, ka no Tiesas pastāvīgās judikatūras izriet, ka Savienības akta juridiskā pamata izvēlei ir jābalstās uz objektīviem faktoriem, ko iespējams pārbaudīt tiesā, tostarp īpaši uz šī akta mērķi un saturu. Ja attiecīgā tiesību akta analīze atklāj, ka tam ir divi mērķi vai ka tam ir divas sastāvdaļas, un ja viena no tām ir atzīstama par galveno vai dominējošo, bet otrai ir tikai palīgraksturs, tad šis tiesību akts ir jābalsta tikai uz vienu juridisko pamatu, proti, uz to, ar ko ir saistīts galvenais mērķis vai sastāvdaļa (spriedums, 2018. gada 23. janvāris, *Buhagiar* u.c., C-267/16, EU:C:2018:26, 41. punkts, kā arī tajā minētā judikatūra).

- 32 Turklāt no Tiesas judikatūras izriet, ka, lai noteiktu atbilstīgo juridisko pamatu, var tikt ņemts vērā jaunā tiesiskā regulējuma juridiskais konteksts, it īpaši, ciktāl šis konteksts var sniegt skaidrību par šī regulējuma mērķi (spriedums, 2009. gada 3. septembris, Parlaments/Padome, C-166/07, EU:C:2009:499, 52. punkts).
- 33 Saskaņā ar LESD 114. panta 1. punktu Parlaments un Padome paredz pasākumus, lai tuvinātu dalībvalstu normatīvos vai administratīvos aktus, kuri attiecas uz iekšējā tirgus izveidi un darbību.
- 34 Attiecībā uz šīs tiesību normas piemērošanas nosacījumiem saskaņā ar pastāvīgo judikatūru, lai gan ar vienkāršu atšķirību konstatējumu starp dalībvalstu tiesiskajiem regulējumiem nepietiek, lai pamatotu LESD 114. panta izmantošanu, citādi ir gadījumos, kad starp dalībvalstu normatīvajiem un administratīvajiem aktiem pastāv tādas atšķirības, kuras var ierobežot pamatbrīvības un šādi tieši ietekmēt iekšējā tirgus darbību (spriedums, 2016. gada 4. maijs, Polija/Parlaments un Padome, C-358/14, EU:C:2016:323, 32. punkts, kā arī tajā minētā judikatūra).
- 35 Turklāt, lai gan LESD 114. panta izmantošana par juridisko pamatu ir iespējama, lai nākotnē novērstu tirdzniecības šķēršļus, kas rastos atšķirīgas dalībvalstu tiesību normu attīstības dēļ, iespējai, ka šādi šķēršļi radīsies, ir jābūt ticamai un minētā pasākuma mērķim ir jābūt saistītam ar to novēršanu (spriedums, 2016. gada 4. maijs, Polija/Parlaments un Padome, C-358/14, EU:C:2016:323, 33. punkts, kā arī tajā minētā judikatūra).
- 36 Tiesa turklāt ir nospriedusi, ka tad, ja nosacījumi LESD 114. panta kā juridiskā pamata izmantošanai ir izpildīti, Savienības likumdevējam nevar tikt liegts izmantot šo juridisko pamatu, tāpēc ka šā panta 3. punktā minēto vispārējo interešu – kuru starpā ir drošība – aizsardzībai ir izšķiroša nozīme, izdarot izvēli (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2016. gada 4. maijs, Polija/Parlaments un Padome, C-358/14, EU:C:2016:323, 34. punkts, kā arī tajā minētā judikatūra).
- 37 No iepriekš minētā izriet – ja pastāv šķēršļi tirdzniecībai vai ja ir ticams, ka šādi šķēršļi radīsies nākotnē tāpēc, ka dalībvalstis attiecībā uz kādu izstrādājumu vai kādu izstrādājumu kategoriju ir pieņēmušas vai pieņem atšķirīgas normas, kas nodrošina atšķirīgu aizsardzības līmeni un šādi kavē attiecīgā izstrādājuma vai izstrādājumu apriti Savienībā, LESD 114. pants dod tiesības iesaistīties Savienības likumdevējam, nosakot attiecīgus pasākumus, ievērojot, no vienas puses, šī panta 3. punktu un, no otras puses, juridiskos principus, kas minēti LESD vai kas izkristalizējušies judikatūrā, tostarp samērīguma principu (spriedums, 2016. gada 4. maijs, Polija/Parlaments un Padome, C-358/14, EU:C:2016:323, 36. punkts, kā arī tajā minētā judikatūra).
- 38 Turklāt no pastāvīgās judikatūras izriet, ka tad, ja ar tiesību aktu, kura pamatā ir LESD 114. pants, jau ir novērsti visi šķēršļi tirdzniecībai jomā, ko ar šo aktu saskaņo, Savienības likumdevējam nevar liegt iespēju šo aktu pielāgot apstākļu izmaiņām vai jaunām zināšanām, ņemot vērā viņa uzdevumu uzraudzīt vispārējo Līgumā paredzēto interešu aizsardzību (spriedums, 2010. gada 8. jūnijs, *Vodafone u.c.*, C-58/08, EU:C:2010:321, 34. punkts, kā arī tajā minētā judikatūra).
- 39 Šādā situācijā Savienības likumdevējs savu pienākumu uzraudzīt vispārējo Līgumā paredzēto interešu aizsardzību var pienācīgi izpildīt tikai tad, ja viņš ir tiesīgs pielāgot attiecīgo Savienības tiesisko regulējumu šādām izmaiņām vai jaunām zināšanām (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2002. gada 10. decembris, *British American Tobacco (Investments)* un *Imperial Tobacco*, C-491/01, EU:C:2002:741, 77. punkts).
- 40 No Tiesas judikatūras izriet, ka cīņa pret starptautisko terorismu, lai nodrošinātu starptautisko mieru un drošību, ir Savienības vispārējo interešu mērķis. Tas pats attiecas uz cīņu pret smagiem noziegumiem, lai nodrošinātu sabiedrības drošību (spriedums, 2014. gada 8. aprīlis, *Digital Rights Ireland u.c.*, C-293/12 un C-594/12, EU:C:2014:238, 42. punkts, kā arī tajā minētā judikatūra).

- 41 Šajā gadījumā Čehijas Republika, ko atbalsta Ungārija un Polijas Republika, būtībā apgalvo, ka apstrīdētās direktīvas juridiskais pamats ir nosakāms, šo direktīvu izvērtējot atsevišķi ņemtu, savukārt Parlaments un Padome, kurus šajā jautājumā atbalsta Francijas Republika, apgalvo, ka šī pārbaude ir veicama, ņemot vērā it īpaši Direktīvu 91/477, kura tiek grozīta ar apstrīdēto direktīvu.
- 42 Šajā ziņā jānorāda, pirmkārt, ka no šā sprieduma 32., 38. un 39. punkta atgādinātās judikatūras izriet, ka attiecībā uz tiesisko regulējumu, ar kuru tiek grozīts pastāvošs tiesiskais regulējums, tā juridiskā pamata noteikšanas nolūkā ir jāņem vērā arī pastāvošais tiesiskais regulējums, kas ar to tiek grozīts, un it īpaši tā mērķis un saturs.
- 43 Tā kā apstrīdētā direktīva ir direktīva, ar kuru tiek grozīta Direktīva 91/477, tostarp tajā iekļaujot jaunas tiesību normas, šī pēdējā minētā direktīva veido apstrīdētās direktīvas juridisko kontekstu. Par to liecina it īpaši apstrīdētās direktīvas 1. un 2. apsvērums, kuros izdarīta atsauce uz līdzsvaru, kas ar Direktīvu 91/477 panākts starp saistībām nodrošināt noteiktu šaujamoču un to būtisku daļu pārvietošanas brīvību Savienībā, no vienas puses, un nepieciešamību kontrolēt šo brīvību ar drošības garantijām, kas ir piemērotas minētajiem izstrādājumiem, no otras puses, kā arī nepieciešamību pielāgot šo līdzsvaru, lai cīnītos pret šaujamoču ļaunprātīgu izmantošanu krimināliem nolūkiem, kā arī ņemot vērā “nesenos teroraktus”.
- 44 Otrkārt, Čehijas Republikas, kuru atbalsta Ungārija un Polijas Republika, aizstāvētā pieeja varētu izraisīt paradoksālu rezultātu, proti, lai gan grozījumus izdarošs akts nevarētu tikt pieņemts, pamatojoties uz LESD 114. pantu, Savienības likumdevējs varētu nonākt pie tāda paša normatīvā rezultāta, atceļot sākotnējo aktu un to pilnībā pārstrādājot jaunā aktā, kas pieņemts, pamatojoties uz šo tiesību normu.
- 45 No tā izriet, ka – pretēji šo dalībvalstu apgalvotajam un kā pamatoti apgalvo Parlaments un Padome – šajā gadījumā juridiskais pamats, uz kuru pamatojoties bija jāpieņem apstrīdētā direktīva, ir jānosaka, ņemot vērā tostarp gan Direktīvas 91/477 veidoto juridisko kontekstu, gan tiesisko regulējumu, kāds izriet no grozījumiem, kas tajā izdarīti ar apstrīdēto direktīvu.
- 46 Pirmkārt, kas attiecas uz Direktīvu 91/477, no tās otrā līdz ceturta apsvēruma izriet, ka tā tika pieņemta, lai izveidotu iekšējo tirgu, un ka, lai varētu atcelt pārvadājamo priekšmetu un personu drošības kontroles, tostarp ir jātuvina tiesību akti, paredzot efektīvu tiesisko regulējumu, kas ļautu dalībvalstīs veikt kontroli pār šaujamoču iegādi un glabāšanu, kā arī to pārvietošanu. Šādi saskaņots tiesiskais regulējums atbilstoši šīs direktīvas piektajam apsvērumam radītu lielāku savstarpēju uzticēšanos starp dalībvalstīm personu drošības aizsardzības jomā (spriedums, 2018. gada 23. janvāris, *Buhagiar* u.c., C-267/16, EU:C:2018:26, 43. punkts).
- 47 Attiecībā uz Direktīvas 91/477 saturu – ar to tiek izveidots minimāli saskaņots regulējums par šaujamoču glabāšanu un iegādi, kā arī to pārvietošanu starp dalībvalstīm. Šajā ziņā šajā direktīvā ir paredzētas tiesību normas par nosacījumiem, ar kādiem var iegādāties un glabāt dažādu kategoriju šaujamočus, tajā pašā laikā imperatīvu sabiedriskās drošības apsvērumu dēļ paredzot, ka noteiktu šaujamoču veidu iegāde ir jāaizliedz. Turklāt šī direktīva ietver noteikumus, kas vērsti uz dalībvalstu administratīvo pasākumu par civilai lietošanai domātu šaujamoču apriti, pamatprincipam esot šaujamoču aprites aizliegumam, izņemot, ja ir ievērota šajā nolūkā šajā pašā direktīvā paredzētā kārtība (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2018. gada 23. janvāris, *Buhagiar* u.c., C-267/16, EU:C:2018:26, 49.–51. punkts).
- 48 No iepriekš minētā izriet, ka Direktīva 91/477 ir pasākums, kas ir domāts, lai attiecībā uz preču, proti, civilai lietošanai domātu šaujamoču, brīvu apriti nodrošinātu dalībvalstu normatīvo un administratīvo aktu saskaņošanu, tajā pašā laikā šo brīvību regulējot ar šo preču raksturam pielāgotām drošības garantijām. (spriedums, 2018. gada 23. janvāris, *Buhagiar* u.c., C-267/16, EU:C:2018:26, 52. punkts).

- 49 Otrkārt, kas attiecas uz apstrīdētās direktīvas mērķi, vispirms no šīs direktīvas 2. apsvēruma izriet, ka tā ir domāta, lai vairāk uzlabotu dažus Direktīvas 91/477 aspektus un pielāgotu līdzsvaru starp attiecīgo preču brīvu apriti un drošības garantijām, ņemot vērā it īpaši “nesenos teroraktus”. Lai gan no apstrīdētās direktīvas 9., 15., 20., 21. un 23. apsvēruma, kuri arī attiecas uz visbīstamākajiem, neitralizētiem un pusautomātiskiem šaujamieročiem, izriet, ka ar šiem dažādajiem šaujamieroču veidiem saistīti drošības apsvērumi ir likuši Savienības likumdevējam paredzēt attiecībā uz tiem stingrākus noteikumus, tas tomēr nemaina to, ka, pieņemot šo direktīvu, šis likumdevējs vēlējās arī veicināt noteiktu ieroču brīvu apriti, par ko liecina it īpaši šīs direktīvas 6. apsvērums par šaujamieroču un to būtisku daļu marķēšanu.
- 50 Turpinot – attiecībā uz apstrīdētās direktīvas saturu jānorāda, ka tās 1. panta 1. punktā ir sniegta tostarp jaunajam tiesiskajam regulējumam pakļauto personu, priekšmetu un darbību precīzas definīcijas. Šī panta 3. punktā tiek ieviesta jauna šaujamieroču un to būtisku daļu marķēšanas sistēma, reglamentēta tirgotāju un tirdzniecības starpnieku darbība un precizēti dati, kas jāreģistrē dalībvalstu datu bāzēs, to uzglabāšana un piekļuve tiem. Minētā panta 6. punktā ir sīki uzskaitīti nosacījumi, ar kādiem tiek piešķirtas – un ir jāanulē – šaujamieroču iegādes atļaujas, ir ietverti noteikumi par šaujamieroču uzraudzību, lai mazinātu risku, ka šaujamieročiem un municijai var piekļūt personas, kurām nav izsniegta atļauja, ir aizliegts iegādāties un glabāt A kategorijas šaujamieročus un ir precizētas atkāpes no šī aizlieguma. Šī paša panta 7. punktā ir prasīts regulāri kontrolēt šaujamieroču glabāšanas atļaujas un paredzēta iespēja dalībvalstīm piešķirt atkāpi no A kategorijas šaujamieroču iegādes un glabāšanas aizlieguma. Apstrīdētās direktīvas 1. panta 8) punktā ir atgādināts, ka dalībvalstis drīkst aizliegt iegādāties un glabāt B un C kategorijas šaujamieročus. Šī panta 9) punktā uz municijas un dažu lādējamo ierīču iegādi un glabāšanu tiek attiecināti tādi paši noteikumi kā noteikumi attiecībā uz tiem šaujamieročiem, kuriem tie ir paredzēti. Minētā panta 10) punktā ir reglamentēti trauksmes un signālieroči, kā arī dezaktivēti ieroči. Šī paša panta 12) punktā principā ir aizliegts pārvest šaujamieročus no vienas dalībvalsts uz otru, un tās 13) punktā ir paredzētas šai pārvešanai piemērojamās atkāpes. Apstrīdētās direktīvas 1. panta 14) punkts attiecas uz informācijas apmaiņu starp dalībvalstīm, un ar šī panta 19) punktu tiek grozīts Direktīvas 91/477 I pielikums, detalizējot ieroču klasifikāciju A līdz C kategorijā.
- 51 Tādējādi, tāpat kā Direktīva 91/477, apstrīdētā direktīva ietver tiesību normas par šaujamieroču glabāšanu un iegādi, kā arī to pārvaldāšanu starp dalībvalstīm. Konkrēti, šīs tiesību normas reglamentē privātpersonu veiktu šaujamieroču iegādi un glabāšanu, tostarp paredzot, ka daži šo ieroču veidi ir aizliegti, savukārt citiem ir jāsaņem atļauja vai tie jādeklarē. Tajās turklāt ir saskaņoti dalībvalstu administratīvie pasākumi par civilam lietojumam paredzētu šaujamieroču apriti.
- 52 Visbeidzot, no vairākiem dokumentiem, kuri tika izmantoti apstrīdētās direktīvas sagatavošanā un uz kuriem vērsta Tiesas uzmanība, izriet, ka, pieņemot šo direktīvu, Savienības likumdevējs vēlējās faktiski nodrošināt – tādā drošības kontekstā, kurā bija notikušas pārmaiņas, – Savienības pilsoņu drošību, tajā pašā laikā uzlabojot šaujamieroču iekšējā tirgus darbību, paredzot risinājumus konstatētajām problēmām. It īpaši *REFIT* novērtējumā ir uzsvērts, ka civilam lietojumam paredzētu šaujamieroču iekšējā tirgus darbību apdraud tiesiskā regulējuma atšķirības starp dalībvalstīm attiecībā uz šaujamieroču klasificēšanu C un D kategorijā, kā arī atšķirības noteikumu par Eiropas šaujamieroču apliecību piemērošanā.
- 53 Šādi pielāgojis līdzsvaru starp preču brīvu apriti un drošības garantijām, Savienības likumdevējs aprobežojās ar to, ka pielāgoja Direktīvā 91/477 paredzētos noteikumus par šaujamieroču glabāšanu un iegādi pārmaiņām apstākļos.
- 54 Proti, pirmkārt, kā pamatoti norāda Parlaments un Padome, pēc apstrīdētās direktīvas pieņemšanas Savienības likumdevējs drošības risku attīstības kontekstā turpināja tiekties sasniegt Direktīvas 91/477 piektajā apsvērumā izvirzīto mērķi stiprināt dalībvalstu savstarpējo uzticēšanos personu drošības

aizsardzības jomā, šajā nolūkā paredzot šaujamoču kategorijas, kuru iegāde un glabāšana privātpersonām būtu jāaizliedz, jāpakļauj atļaujas saņemšanai vai arī jāpakļauj deklarēšanai – tas ir mērķis, kas pats par sevi ir vērsts uz to, lai nodrošinātu iekšējā tirgus pareizu darbību.

- 55 Šajā ziņā netiek apstrīdēts, ka kopš Direktīvas 91/477 pieņemšanas apstākļi ir būtiski mainījušies, ņemot vērā vispirms to, ka Savienība ir vairākkārtīgi paplašinājusies, tad to, ka ir izveidota Šengenas zona, kas ir paplašināta, to attiecinot uz būtisku daļu Savienības, un visbeidzot to, ka terorisma un pārobežu noziedzības draudi ir auguši.
- 56 No šā sprieduma 38.–40. punktā atgādinātās judikatūras izriet, ka Savienības likumdevējam nevar tikt liegta iespēja, pamatojoties uz LESD 114. pantu, pielāgot tādu aktu kā Direktīva 91/477 jebkādam apstākļu izmaiņā vai jaunām zināšanām, ņemot vērā tam izvirzīto uzdevumu rūpēties par Līgumos atzīto vispārējo interešu, tostarp sabiedriskās drošības, aizsardzību.
- 57 Otrkārt, kā secinājumu 46. un 47. punktā norādījusi ģenerāladvokāte, noteiktu preču drošuma aspektu saskaņošana ir viens no būtiskajiem faktoriem, nodrošinot iekšējā tirgus pareizu darbību, jo atšķirīgs tiesiskais regulējums šajā jomā var radīt šķēršļus tirdzniecībai. Tā kā, pretēji Polijas Republikas apgalvotajam, šaujamoču īpatnība ir to bīstamība ne vien to izmantotājiem, bet arī sabiedrībai, kā Tiesa ir jau norādījusi 2018. gada 23. janvāra sprieduma *Buhagiar* u.c. (C-267/16, EU:C:2018:26) 54. punktā, sabiedriskās drošības apsvērumi, kā atgādināts Direktīvas 91/477 piektajā apsvērumā, šķiet nenovēršami tiesiskajā regulējumā par šo preču iegādi un glabāšanu.
- 58 Treškārt, ņemot vērā Tiesai iesniegtos lietas materiālus, nekādā veidā nav pierādīts, ka Savienības likumdevējs nebūtu ņēmis vērā LESD 114. panta veidoto juridisko pamatu un tādējādi būtu pārsniedzis Savienībai piešķirtās pilnvaras, ja tā vietā, lai pieņemtu apstrīdēto direktīvu, tas būtu pārstrādājis Direktīvu 91/477, šādā alternatīvā likumdošanas ceļā tajā iekļaujot ar apstrīdēto direktīvu veiktos grozījumus.
- 59 Gluži pretēji, no šiem pašiem materiāliem izriet, ka tiesību akts, kas izriet no grozījumiem, kuri Direktīvā 91/477 izdarīti ar apstrīdēto direktīvu, veido civilajam lietojumam paredzētu šaujamoču iekšējā tirgus tiesisko regulējumu, kas ir pielāgots šo preču īpatnībām un kas joprojām, kā Tiesa konstatēja 2018. gada 23. janvāra sprieduma *Buhagiar* u.c. (C-267/16, EU:C:2018:26) 52. punktā, attiecībā uz preču brīvi apriti nodrošina dalībvalstu normatīvo un administratīvo aktu saskaņošanu, tajā pašā laikā šo brīvību regulējot ar šo preču raksturam pielāgotām drošības garantijām.
- 60 Treškārt, ciktāl Polijas Republika apgalvo, ka aizliegums tirgot noteiktu kategoriju šaujamočus neveicina iekšējā tirgus darbību un apstrīdētā direktīva rada jaunus šķēršļus civilajam lietojumam paredzētu šaujamoču brīvai aprītei, pirmām kārtām jāatgādina, ka ar LESD 114. pantā ietvertu frāzi “pasākumi, lai tuvinātu [...] aktus” Līguma autori atkarībā no saskaņojamās nozares vispārējā konteksta un konkrētajiem apstākļiem ir vēlējušies Savienības likumdevējam piešķirt rīcības brīvību attiecībā uz to, kāda aktu tuvināšanas tehnika ir vispiemērotākā vēlamā rezultāta sasniegšanai, it īpaši nozarēs, kurām piemīt tehniski sarežģītas īpašības (spriedums, 2016. gada 4. maijs, Polija/Parlaments un Padome, C-358/14, EU:C:2016:323, 37. punkts, kā arī tajā minētā judikatūra).
- 61 Atkarībā no apstākļiem šie pasākumi var būt šādi: noteikt visām dalībvalstīm pienākumu atļaut attiecīgā izstrādājuma vai izstrādājumu tirdzniecību, šādam atļaujas sniegšanas pienākumam pievienot zināmus nosacījumus vai pat pagaidu kārtā vai galīgi aizliegt noteikta izstrādājuma vai izstrādājumu tirdzniecību (spriedums, 2016. gada 4. maijs, Komisija/Parlaments un Padome, C-358/14, EU:C:2016:323, 38. punkts, kā arī tajā minētā judikatūra).
- 62 Šajā gadījumā, ņemot vērā šā sprieduma 54.–57. punktā norādītos faktoros, nešķiet, ka Savienības likumdevējs būtu pārsniedzis tam ar LESD 114. panta juridisko pamatu piešķirto rīcības brīvību attiecībā uz tuvināšanas tehniku, nosakot – lai nodrošinātu ierobežotas civilajam lietojumam paredzētu

šaujamoču brīvas aprites saglabāšanu iekšējā tirgū – pasākumus, ko veidoja dažu pusautomātisku šaujamoču pievienošana ar Direktīvu 91/477 aizliegtās A kategorijas šaujamočiem un citu tiesību normu noteikšana, kuras, Polijas Republikas ieskatā, veido jaunus šķēršļus.

- 63 Otrām kārtām, ciktāl ar šo argumentāciju ir gribēts apstrīdēt to, ka kritizētie pasākumi ir piemēroti LESD 114. panta mērķu sasniegšanai, jānorāda, ka šī argumentācija sakrīt ar argumentāciju, ko Čehijas Republika ir izvirzījusi sava otra pamata atbalstam, un tādējādi tās jāizvērtē kopā šīs daļas ietvaros.
- 64 Ņemot vērā visus iepriekš minētos apsvērumus, pirmais pamats ir jānoraida kā nepamatots.

Par otro pamatu – samērīguma principa pārkāpumu

Par otrā pamata pirmo daļu – Savienības likumdevēja veicamo dažu apstrīdētās direktīvas tiesību normu samērīguma pārbaudi

– Lietas dalībnieku argumenti

- 65 Ar otrā pamata pirmo daļu Čehijas Republika apgalvo, ka Savienības likumdevējs ir pieņēmis apstrīdēto direktīvu, lai gan tā rīcībā acīmredzami nebija pietiekamas informācijas par noteikto pasākumu potenciālo ietekmi. Tādējādi tas nevarēja izpildīt savu pienākumu pārbaudīt, vai ar šiem pasākumiem tiek ievērots samērīguma princips.
- 66 Vispirms – ne formāla konstatācija apstrīdētās direktīvas 33. apsvērumā, ne atbilstošās pamatojuma izklāsta daļas neietverot pietiekami konkrētus apsvērumus par dažu šīs direktīvas tiesību normu samērīgumu.
- 67 Turpinot – piedāvātā tiesiskā regulējuma ietekmes novērtējuma veikšana Komisijai esot prasīta visos gadījumos, kad ir sagaidāma būtiska ietekme uz personu tiesībām un pienākumiem. Tādējādi piedāvātā tiesiskā regulējuma ietekmes novērtējuma veikšana esot pienākums, kas noteikts Iestāžu nolīgumā. Konkrēti, šī nolīguma 12. punkta otrā daļa nevar tikt interpretēta tādējādi, ka ar to Komisijai tiktu atļauts atteikties no ietekmes novērtējuma veikšanas, ja tā to uzskata par lietderīgu, bet tā ir saprotama kā aicinājums Komisijai raudzīties, lai ietekmes novērtējuma veikšana nekavētu likumdošanas procesu.
- 68 Pirms apstrīdētās direktīvas pieņemšanas neesot ticis veikts nekāds ietekmes novērtējums, lai gan tai ir būtiska ietekme visās dalībvalstīs, it īpaši uz pilsoņu tiesībām uz īpašumu. Konkrēti, *REFIT* novērtējums nevarot tikt uzskatīts par šāda novērtējuma aizstājēju, jo šis pirmais neattiecas uz jauno noteikto pasākumu ietekmi.
- 69 Turklāt Čehijas Republikas pieredze ļaujot šaubīties par to, vai noteiktie pasākumi ir piemēroti mērķa cīnīties pret šaujamoču ļaunprātīgu izmantošanu sasniegšanai, jo šajā dalībvalstī pēdējo desmit gadu laikā ar ieroci, kurš tagad ietilpst A kategorijā un kura tirdzniecība un glabāšana principā ir aizliegta, ir izdarīts tikai viens pārkāpums, turklāt netīšs.
- 70 Tāpat attiecībā uz iespēju pusautomātiskos šaujamočus pārveidot par automātiskiem šaujamočiem pašā *REFIT* novērtējumā esot atzīts, ka šādi pārveidotu šaujamoču izmantošana noziedzīgiem nolūkiem nav konstatēta. Turklāt tajā minētās pārveidošanas esot veiktas vai nu ar palīgierīču palīdzību, kas apstrīdētajā direktīva nav reglamentētas, vai arī tiem pievienojot tādu šaujamoču būtiskās daļas, kas jau bija aizliegtas ar Direktīvu 91/477, pirms tā tika grozīta ar apstrīdēto direktīvu.

- 71 Visbeidzot, lai gan Čehijas Republika var pieļaut, ka noteikto pasākumu potenciālās ietekmes novērtēšana var tikt veikta kā citādi, ne tikai ar oficiāla ietekmes novērtējuma palīdzību, Savienības likumdevējs nevar no tās atteikties pilnībā. Taču šajā gadījumā tam arī no citiem avotiem neesot bijis pietiekamas informācijas, kas tam ļautu novērtēt dažu ar apstrīdēto direktīvu noteikto pasākumu samērīgumu, jo neviens no atbildētāju iestāžu un Komisijas šajā ziņā minētajiem pētījumiem neattiecas uz šo pasākumu ietekmi.
- 72 Šo pasākumu skaitā esot pusautomātisko šaujamo ierocņu, uz ko attiecas Direktīvas 91/477 – kā tā grozīta ar apstrīdēto direktīvu – I pielikuma II daļas A kategorijas 6.–8. punkts, aizliegums, ņemot vērā to, ka trūkst informācijas par ierocņu, uz kuriem attiecas šie punkti un kuri likumīgi atrodas glabāšanā, izmantošanas biežumu noziedzīgās darbībās salīdzinājumā ar šo ierocņu neproblemātisko glabātāju skaitu, uz kuriem šis aizliegums attiecas. Tāpat Savienības likumdevējs esot aizliedzis noteiktas pusautomātisko šaujamo ierocņu lādējamās ierīces, lai gan nekas nepierāda, ka šis pasākums būtu piemērots izvirzītā mērķa sasniegšanai.
- 73 Turklāt Savienības likumdevējs esot arī padarījis stingrāku citu veidu šaujamo ierocņiem, tostarp antīko šaujamo ierocņu imitācijām, piemērojamo tiesisko regulējumu, kaut arī viņa rīcībā neesot informācijas par risku, ka šie ierocņi tiktu izmantoti ar terorismu saistītām darbībām un citiem smagiem noziegumiem, nedz arī novērtējis šo risku salīdzinājumā ar šādas regulējuma padarīšanas par stingrāku ietekmi uz neproblemātisko glabātāju tiesībām.
- 74 Ungārija atbalsta Čehijas Republikas argumentāciju un piebilst, ka saskaņā ar iestāžu nolīguma 13. punkta pirmās daļas otro teikumu iniciatīvām, kas iekļautas Komisijas darba programmā, parasti ir jāpievieno ietekmes novērtējums. Tādējādi Komisija esot rīkojusies pretēji šai normai, iesniedzama savu direktīvas priekšlikumu, neveikusi ietekmes novērtējumu un pēc tam šo trūkumu nelabojot. Turklāt arī vēlākajās likumdošanas procesa stadijās atbildētāji nav veikuši nekādu ietekmes novērtējumu. Tādējādi, ņemot vērā arī to, ka ne *REFIT* novērtējums, ne citi pieminētie pētījumi šādu novērtējumu neietver, Savienības likumdevēja rīcībā nebija pietiekamas informācijas, lai pārbaudītu apstrīdētajā direktīvā ietvertu pasākumu samērīgumu.
- 75 Parlaments un Padome, kuru atbalsta Komisija, apstrīd Čehijas Republikas argumentāciju, kā arī argumentāciju, ko tās atbalstam izvirzījusi Ungārija.

– *Tiesas vērtējums*

- 76 No pastāvīgās judikatūras izriet, ka samērīguma princips, kas ir viens no Savienības tiesību vispārējiem principiem, prasa, lai ar Savienības tiesību normām ieviestie līdzekļi ir atbilstoši attiecīgā tiesiskā regulējuma leģitīmo mērķu īstenošanai un nepārsniedz to sasniegšanai nepieciešamo (spriedums, 2010. gada 8. jūnijs, *Vodafone u.c.*, C-58/08, EU:C:2010:321, 51. punkts, kā arī tajā minētā judikatūra).
- 77 Attiecībā uz šādu nosacījumu ievērošanas pārbaudi tiesā Tiesa likumdevējam ir atzinusi plašu rīcības brīvību tam piešķirto pilnvaru īstenošanā jomās, kurās tam ir jāizdara izvēle ar politiku, ekonomiku vai sociālām lietām saistītos jautājumos un kurās tam ir jāveic sarežģīts novērtējums. Tādēļ runa nav par to, vai šajā jomā veiktais pasākums bija labākais vai vienīgais iespējamais, jo tikai tā neatbilstība mērķim, ko kompetentās iestādes vēlas sasniegt, var ietekmēt šāda pasākuma likumību (spriedums, 2010. gada 8. jūnijs, *Vodafone u.c.*, C-58/08, EU:C:2010:321, 52. punkts, kā arī tajā minētā judikatūra).
- 78 Turklāt plašā Savienības likumdevēja rīcības brīvība, uz kuras izmantošanu attiecas ierobežota pārbaude tiesā, ir saistīta ne tikai ar pieņemamo normu raksturu un piemērojamību, bet zināmā mērā arī ar pamata faktisko apstākļu konstatēšanu (spriedums, 2018. gada 21. jūnijs, *Polija/Parlaments un Padome*, C-5/16, EU:C:2018:483, 151. punkts, kā arī tajā minētā judikatūra).

- 79 Pat tad, kad Savienības likumdevējam ir plaša rīcības brīvība, tam sava izvēle ir jāpamato ar objektīviem kritērijiem un jāpārlicinās, vai ar veikto pasākumu sasniedzamie mērķi var attaisnot – pat būtiskas – saimnieciski negatīvas sekas, kas rodas konkrētiem saimnieciskās darbības subjektiem. Atbilstoši LES un LESD pievienotā Protokola (Nr. 2) par subsidiaritātes principa un proporcionalitātes [samērīguma] principa piemērošanu 5. pantam tiesību aktu projektos ir pienācīgi jāņem vērā, ka jebkādiem apgrūtinājumiem, kas attiecas uz tirgus dalībniekiem, ir jābūt iespējami maziem un atbilstīgiem noteiktajam mērķim (spriedums, 2016. gada 4. maijs, Polija/Parlaments un Padome, C-358/14, EU:C:2016:323, 97. un 98. punkts).
- 80 Turklāt no Tiesas pastāvīgās judikatūras izriet, ka Savienības akta spēkā esamība ir jānovērtē, ņemot vērā informāciju, kas bija Savienības likumdevēja rīcībā attiecīgā tiesiskā regulējuma pieņemšanas brīdī (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2017. gada 6. septembris, Slovākija un Ungārija/Padome, C-643/15 un C-647/15, EU:C:2017:631, 221. punkts).
- 81 Turklāt pārbaude tiesā, lai gan tā ir ierobežota, paredz, ka Savienības iestādēm, kas ir pieņēmušas attiecīgo tiesību aktu, ir jāspēj Tiesā pierādīt, ka tiesību akts ir pieņemts, efektīvi īstenojot savu rīcības brīvību, kas nozīmē, ka ir ņemti vērā visi būtiskie fakti un apstākļi, kuri attiecas uz situāciju, ko ir paredzēts reglamentēt ar šo tiesību aktu. No tā izriet, ka šīm iestādēm ir jāspēj vismaz skaidri un nepārprotami iesniegt un izklāstīt pamata faktiskos apstākļus, kuri bija jāņem vērā, lai pamatotu šajā tiesību aktā iekļautos pasākumus, kas ir apstrīdēti, un no kuriem bija atkarīga tām piešķirtās rīcības brīvības īstenošana (spriedums, 2018. gada 21. jūnijs, Polija/Parlaments un Padome, C-5/16, EU:C:2018:483, 152. un 153. punkts, kā arī tajos minētā judikatūra).
- 82 Šajā gadījumā, pirmkārt, jāatzīst – kā to secinājumu 94.–97. punktā atzinusi ģenerāladvokāte –, ka pienākums jebkādos apstākļos veikt ietekmes novērtējumu, pretēji Čehijas Republikas, kuru atbalsta Ungārija, apgalvotajam, neizriet no Iestāžu nolīguma 12.–15. punkta.
- 83 No šiem punktiem izriet, pirmkārt, ka Parlaments, Padome un Komisija atzīst, ka ietekmes novērtējums uzlabo Savienības tiesību aktu kvalitāti un ka šie novērtējumi ir instruments, kas trim attiecīgajām iestādēm palīdz pieņemt pamatotus lēmumus. Otrkārt, šajos punktos ir precizēts, ka ietekmes novērtējumi nedrīkst nepamatoti kavēt likumdošanas procesu, nedz arī ietekmēt likumdevēju spējas ierosināt grozījumus, attiecībā uz kuriem ir paredzēts, ka var tikt veikts papildu ietekmes novērtējums, ja Parlaments un Padome to uzskata par piemērotu un vajadzīgu. Treškārt, šajos pašos punktos norādīts, ka Komisija veiks ietekmes novērtējumus savām leģislatīvajām iniciatīvām, kas, sagaidāms, būtiski ietekmēs ekonomiku, vidi un sociālo jomu. Ceturtkārt, ir precizēts, ka Parlaments un Padome, izskatot Komisijas leģislatīvo aktu priekšlikumus, pilnībā ņems vērā Komisijas ietekmes novērtējumus.
- 84 No tā izriet, ka ietekmes novērtējumu veikšana ir likumdošanas procesa stadija, kurai parasti ir jābūt, ja leģislatīvajai iniciatīvai var būt šāda ietekme.
- 85 Ietekmes novērtējuma neveikšana nevar tikt kvalificēta kā samērīguma principa pārkāpums, ja Savienības likumdevējs ir īpašā situācijā, kas prasa no šī novērtējuma atteikties, un tā rīcībā ir pietiekami fakti, kas tam ļauj novērtēt noteiktā pasākuma samērīgumu.
- 86 Šajā ziņā, otrkārt, lai efektīvi īstenotu savu rīcības brīvību, likumdevējiem likumdošanas procesa laikā ir jāņem vērā zinātniskie un citi pieejamie dati, tostarp zinātniskie dokumenti, ko dalībvalstis izmantojušas Padomes sanāksmju laikā un kas nav Padomes pašas rīcībā (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2018. gada 21. jūnijs, Polija/Parlaments un Padome, C-5/16, EU:C:2018:483, 160.–163. punkts).
- 87 Attiecībā uz informāciju, kas bija pieejama laikā, kad Komisija izstrādāja savu likumdošanas iniciatīvu, kuras rezultātā tika pieņemta apstrīdētā direktīva, šī iestāde ir norādījusi, ka tā ņēma vērā vispirms detalizēto pētījumu par sistēmas, kas izveidota ar Direktīvu 91/477, darbību “Evaluation of the Firearms Directive”, kas datēts ar 2014. gada decembri, un *REFIT* novērtējumu, kurā uzsvērtas būtiskas atšķirības starp dalībvalstīm attiecībā uz šīs direktīvas piemērošanu, it īpaši attiecībā uz šaujamieroču klasifikāciju;

ierosināts noteikt vienotus kritērijus signālieročiem un akustiskiem ieročiem, lai aizkavētu to pārveidošanu par darboties spējīgiem šaujāmieročiem; ierosināts saskaņot noteikumus par šaujāmieroču dezaktivēšanu; uzsvērts, ka vairumā dalībvalstu nav iespējams atrast šaujāmieroča sākotnējo īpašnieku; ieteikts pielāgot noteikumus par šaujāmieroču marķēšanu un uzlabot informācijas apmaiņu starp dalībvalstīm un paredzēt tiesību normas par tirdzniecības starpnieku darbības tiesisko ietvaru; uzsvērtas bažas, ko rada pusautomātisko šaujāmieroču iespējamā pārveidošana par automātiskiem šaujāmieročiem, un formulēti ieteikumi par jomām, kurās civilajam lietojumam paredzētu šaujāmieroču iekšējā tirgus darbība būtu uzlabojama.

- 88 Turpinājumā šī iestāde ir balstījusies uz deviņiem pētījumiem attiecīgi par noteikumiem par šaujāmieroču dezaktivēšanu un atļaujas izsniegšanas procedūrām Savienībā, kā arī par signālieročiem un ieroču imitācijām; par iespējamiem variantiem cīņā pret šaujāmieroču nelikumīgu tirdzniecību; par slepkavībām – šo pētījumu ir izstrādājis Apvienoto Nāciju Organizācijas Narkotiku un noziedzības novēršanas birojs; par attiecībām starp vardarbīgas nāves gadījumiem un šaujāmieroču pieejamību; par kontroles pār šaujāmieroču iegādi un glabāšanu ietekmi uz to izraisītajiem nāves gadījumiem; par šaujāmieroču dezaktivēšanai piemērojamiem noteikumiem; par to pārveidošanu; par trauksmes ieročiem un antīkiem šaujāmieročiem un par šaujāmieročiem, kas izmantoti Eiropā notikušajās masveida apšaudēs.
- 89 Šajos pētījumos, ņemot vērā drošības kontekstu, uzsvērts augstais risks, ka dezaktivēti ieroči var tikt pārveidoti par darboties spējīgiem šaujāmieročiem, un ar šo ieroču īpašnieku identificēšanu saistītās problēmas; norādīts, ka šaujāmieroču marķēšana un dezaktivēšana ar Direktīvu 91/477 netika saskaņotas, un ierosināts tādējādi pārskatīt šo direktīvu, lai saskaņotu noteikumus par šaujāmieroču marķēšanu un pastiprinātu noteikumus par atļaujām šaujāmieroču iegādei un glabāšanai; ierosināts paredzēt neitralizētiem šaujāmieročiem piemērojamos noteikumus; norādīts uz nepieciešamību paredzēt tehniskos standartus par signālieroču un akustisko ieroču, kā arī par imitāciju pārveidošanu; uzskatīts, ka ir jāuzlabo datu vākšana par šaujāmieroču, kā arī neitralizētu šaujāmieroču, signālieroču un imitāciju ražošanu, iegādi un glabāšanu; ieteikti uzlabojumi noteikumos, kas piemērojami šaujāmieroču dezaktivācijai un to pārveidošanai un signālieročiem un antīkiem ieročiem; pieminēta nepieciešamība regulēt ieroču tirgotāju un tirdzniecības starpnieku darbību; konstatēta saikne starp dalībvalstī glabāto individuālo mazizmēra šaujāmieroču skaitu, no vienas puses, un noziegumu, kuru izdarīšanā iesaistīti šaujāmieroči, skaitu, no otras puses; norādīts, ka stingrāka tiesiska regulējuma par piekļuvi šaujāmieročiem paredzēšana būtiski samazinātu gan izdarīto noziegumu, gan slepkavību, kuru izdarīšanā iesaistīti šaujāmieroči, skaitu; atzīmēts, ka gandrīz visi Eiropā notikušajās masveida apšaudēs izmantotie šaujāmieroči tika glabāti likumīgi; norādīts, ka šie ieroči bija automātiskie vai pusautomātiskie šaujāmieroči vai šaujāmieroči, kas reaktivēti vai salikti no dažādu ieroču sastāvdaļām, un it īpaši ieteikts ierobežot likumīgu piekļuvi šādiem šaujāmieročiem.
- 90 Visbeidzot Komisija atsauca uz informāciju, kas iegūta, sabiedriskajā apspriešanā, it īpaši apspriežoties ar dalībvalstu iestādēm, ieroču tirgotājiem, ieroču ekspertiem, Eiropas civilajam lietojumam paredzēto šaujāmieroču un munīcijas ražotāju apvienību pārstāvjiem, šaušanas sportistiem, kolekcionāriem, bezpeļņas organizācijām un pētniecības organizācijām. Tā atsauca arī uz informāciju, kas iegūta, apspriežoties ar dalībvalstīm un Ekonomikas zonas valstīm, kā arī ar Direktīvu 91/477 izveidotās komitejas darba gaitā, jo Komisija bija uzaicinājusi dalībvalstu ekspertus formulēt atzinumus un apsvērumus par galvenajiem *REFIT* novērtējumā ietvertajiem secinājumiem.
- 91 Attiecībā uz likumdošanas procesa gaitā savāktajiem datiem Parlaments atsauca uz konsultācijām ar ieinteresētajām personām, muzeja, kurā tiek kolekcionēti ieroči, apmeklējumiem, atklātu uzklaušānu, Komisijai pieprasītajiem tehniskajiem un statistikas datiem un uz konferenci par Direktīvu 91/477.
- 92 Visbeidzot Padome norāda, ka tā veica savu darbu, balstoties uz Komisijas priekšlikumu un šīs iestādes minētajiem pētījumiem, konsultācijām ar Parlamenta locekļiem, kā arī dalībvalstu iesniegtajiem vērtējumiem par pasākumu ietekmi.

- 93 Šā sprieduma 87.–92. punktā minētie fakti tādējādi ļauj konstatēt, ka likumdošanas procesa laikā, kura rezultātā tika pieņemta apstrīdētā direktīva, trīs iestāžu rīcībā bija vispirms sīkas analīzes par civilajam lietojumam paredzētu šaujamoču iekšējā tirgus darbību, kāds tas izriet no Direktīvas 91/477, pirms tajā tika izdarīti grozījumi ar apstrīdēto direktīvu, kuras ietvēra precīzus ieteikumus šīs darbības uzlabošanai. Turpinot – to rīcībā bija daudzas analīzes un ieteikumi, kuri attiecās konkrēti uz visiem Čehijas Republikas argumentācijā, kāda tā rezumēta šī sprieduma 69.–73. punktā, minētajiem drošības aspektiem un kuros bija ņemta vērā it īpaši pieredze, kas gūta attiecībā uz noteiktu šaujamoču bīstamību novērtētajā drošības kontekstā. Visbeidzot šīs trīs iestādes šo informāciju papildināja, konsultējoties ar ekspertiem un ieinteresēto personu pārstāvjiem, kā arī ar dalībvalstu iestāžu novērtējumiem.
- 94 Ņemot vērā iepriekš minētos apsvērumus, otrā pamata pirmā daļa ir jānoraida kā nepamatota.

Par otrā pamata otro daļu – dažu apstrīdētās direktīvas tiesību normu samērīgumu

– Lietas dalībnieku argumenti

- 95 Ar otrā pamata otro daļu Čehijas Republika uzskata galvenokārt, ka, pirmkārt, ar apstrīdēto direktīvu veiktie pasākumi nav piemēroti, lai sasniegtu mērķi nodrošināt augstāku sabiedrības drošības līmeni, jo tas nevar tikt sasniegts, paredzot šaujamoču likumīgas glabāšanas papildu ierobežojumu. Gluži pretēji – reāls risks sabiedrības drošībai izrietētu no likumīgi glabātu ieroču kļūšanas par nelikumīgi glabātiem piemērojamā tiesiskā regulējuma padarīšanas par stingrāku dēļ.
- 96 It īpaši, kas attiecas uz dažu pusautomātisko šaujamoču aizliegumu, pēdējo desmit gadu laikā Savienības teritorijā neesot izdarīts neviens teroristu uzbrukums, izmantojot šādus likumīgā glabāšanā esošus ieročus, un nevienā pastāvošā pētījumā neesot norādīts, ka šādi ieroči būtu izmantoti masveida apšaudēs. Automātisku šaujamoču, kuri ir galīgi pārveidoti par pusautomātiskiem šaujamočiem un kuri paredzēti Direktīvas 91/477 – redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar apstrīdēto direktīvu, – I pielikuma II daļas A kategorijas 6. punktā, aizliegumam turklāt neesot nekādas jēgas no tehniskā viedokļa, jo to pārveidošana atpakaļ par automātiskiem šaujamočiem ir grūtāka un dārgāka nekā jauna parasta pusautomātiska šaujamoča iegāde un tā secīga pārveidošana par automātisku šaujamoču.
- 97 Tāpat praktiski nepastāv neatgriezeniski dezaktivētu šaujamoču un antīku šaujamoču reprodukciju ļaunprātīgas izmantošanas risks, jo šādu ieroču reaktivēšanai esot nepieciešama profesionālu instrumentu izmantošana un ir vismaz tikpat sarežģīta un dārga kā jauna ieroča izgatavošana. Tas, ka neatgriezeniski dezaktivēti šaujamoči ietilpst tajā pašā kategorijā kā tāda paša veida darboties spējīgi ieroči, liecinot par šī pasākuma nesamērīgumu.
- 98 Otrkārt, Čehijas Republika uzskata, ka ar apstrīdēto direktīvu veiktie pasākumi nav nepieciešami mērķa nodrošināt augstāku sabiedrības drošības līmeni sasniegšanai. Direktīvas 91/477 – redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar apstrīdēto direktīvu, – I pielikuma II daļas A kategorijas 6.–8. punktā klasificēto pusautomātisko šaujamoču glabāšanas aizliegums esot visstingrākais iespējamais pasākums un attiecas uz visiem esošajiem un potenciālajiem šādu ieroču glabātājiem, lai gan nepastāv risks, ka viņi izdarīs noziedzīgu nodarījumu. Arī citiem šaujamočiem, tostarp antīko šaujamoču reprodukcijām, piemērojamā tiesiskā regulējuma padarīšana par stingrāku neesot nepieciešama, ņemot vērā ar šiem ieročiem saistītās minimālās briesmas.
- 99 Pastāvot mazāk ierobežojoši pasākumi, tostarp sistemātiska cīņa pret šaujamoču nelikumīgu glabāšanu, sadarbības smagu noziedzīgu nodarījumu izmeklēšanā stiprināšana, informācijas apmaiņas starp dalībvalstīm uzlabošana, kā arī tiesiskā regulējuma par signālieročiem un līdzīgiem ieročiem padarīšana par stingrāku.

- 100 Treškārt, Čehijas Republika apgalvo, ka ar apstrīdēto direktīvu noteiktie pasākumi ir pretrunā samērīguma principam *stricto sensu*. Proti, ar šiem pasākumiem tiek būtiski aizskartas liela skaita neproblemātisko šaujamo ierocu glabātāju tiesības uz īpašumu, un Savienības likumdevējs šo ietekmi nav nekādā veidā mīkstinājis un pat nav tajā iedziļinājies.
- 101 Pakārtoti, ciktāl ir uzskatāms, ka apstrīdētās direktīvas mērķis ir novērst šķēršļus iekšējā tirgus pienācīgai darbībai, Čehijas Republika otrā pamata otrajā daļā apgalvo, ka ar pasākumiem, kas veikti ar šo direktīvu, neietiek ievēroti arī nosacījumi par piemērotību, nepieciešamību un samērīgumu *stricto sensu*. Šie pasākumi, ar kuriem tiek paredzēti neviennozīmīgi un praksē neīstenojami noteikumi, neesot piemēroti šo šķēršļu novēršanai.
- 102 Vispirms Direktīvas 91/477 – redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar apstrīdēto direktīvu, – I pielikuma II daļas A kategorijas 7. punktā tagad ir iekļauti pusautomātiskie šaujamo ieroci, kuriem ir piestiprināta lādējamā ierīce, kas pārsniedz noteiktus parametrus. Saskaņā ar Direktīvas 91/477 – redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar apstrīdēto direktīvu, – 6. panta 1. punktu dalībvalstīm ir pienākums konfiscēt šos ierocus. Taču apstrīdētās direktīvas 23. apsvērumā esot norādīts, ka iespēja piestiprināt šādu lādējamo ierīci nav noteicošā attiecīgo ierocu klasifikācijai. Tādējādi atkarībā no gadījuma tas pats ierocis ietilptu A vai B kategorijā, un pāreja no vienas kategorijas uz otru varētu tikt veikta, nomainot lādējamo ierīci. Tajā pašā laikā šādas lādējamās ierīces glabāšana atbilstoši Direktīvas 91/477 – redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar apstrīdēto direktīvu, – 5. panta 3. punktam tiktu sodīta ar atļaujas iegādāties un glabāt šaujamo ieroci, kas klasificēti B kategorijā, anulēšanu, kas atšķiroties no šīs pašas direktīvas 6. panta 1. punkta paredzētās sankcijas.
- 103 Turpinājumā Čehijas Republika norāda, ka Direktīvas 91/477 – redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar apstrīdēto direktīvu, – I pielikuma II daļas A kategorijas 8. punktā tagad ar apstrīdēto direktīvu ir klasificēti pusautomātiskie šaujamo ieroci, ko sākotnēji bija paredzēts izmantot balstā pret plecu un kurus, saliekot vai sabīdot to stobrus, var saīsināt līdz garumam, kas nepārsniedz 60 cm, neprecizējot, kā tie ir identificējami. Taču gandrīz vai visi šie ieroci esot iecerēti tā, lai tie darbotos ar vai bez minētajiem stobriem, un tādējādi nav nekāda veida, kā varētu identificēt to, kam tos sākotnēji bija paredzēts izmantot. Neesot arī precizēts, kā noteikt šo ierocu garumu, konkrēti – ar vai bez uz stobra gala uzliekamām ierīcēm vai dažādiem pagarinājumiem. Šādos apstākļos atsienas kompensatora vai klusinātāja pievienošana varētu izraisīt kategorijas maiņu.
- 104 Visbeidzot attiecībā uz noteiktu šaujamo ierocu iekļaušanu A kategorijā, proti, aizliegto šaujamo ierocu kategorijā, ar apstrīdēto direktīvu dalībvalstīm esot atļauts izvēlēties atšķirīgu pieeju, kas attiecas uz šo ierocu pašreizējiem glabātājiem, – tas nozīmējot, ka dažās dalībvalstīs joprojām būs liels skaits glabātāju, kuriem būs atļaujas, savukārt citās šādu ierocu glabāšana būs aizliegta. Šāda situācija radīšot jaunus šķēršļus, ko nevarēs pārvarēt ar Eiropas šaujamo ierocu apliecību. Direktīvas 91/477 – redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar apstrīdēto direktīvu, – 12. panta 2. punkta trešajā daļā iespēja ceļot ar šiem ierociem ir padarīta atkarīga no citu dalībvalstu lēmuma, kuras tagad varēšot atteikties piemērot šī 12. panta 2. punkta pirmajā daļā paredzēto atkāpi un piemērot ceļojumam prasību par iepriekšējas atļaujas saņemšanu.
- 105 Attiecībā uz ar apstrīdēto direktīvu noteikto pasākumu nepieciešamību un samērīgumu *stricto sensu* Čehijas Republika atsauca uz šā sprieduma 98.–100. punktā aprakstīto argumentāciju. Tā turklāt uzskata, ka apstrīdēto šīs direktīvas noteikumu atcelšanai jāizraisa tās atcelšana pilnībā.
- 106 Ungārijai, pirmkārt, ir šaubas par dažādu šaujamo ierocu detaļu marķēšanas samērīgumu, kas varētu izraisīt būtiskus traucējumus lidostu kontroļu laikā.
- 107 Otrkārt, šī dalībvalsts uzskata, ka pienākums atļauju, kuru termiņš beidzas, atjaunošanas vai pagarināšanas ietvaros pārbaudīt visus to izsniegšanas nosacījumus ir pretrunā izvirzītajiem mērķiem.

- 108 Treškārt, Ungārija uzskata par nepamatotu to, ka deaktivētie šaujamoieči, kas likumīgi iegādāti vai tiek glabāti pirms apstrīdētās direktīvas transponēšanas termiņa beigām, pat nepastāvot oficiālai atļaujai, tiek klasificēti to šaujamoieču kategorijā, kuriem obligāti ir jāsaņem atļauja. Tiesiskā regulējuma padarīšana par stingrāku neko nemainot attiecībā uz šo ieroču bīstamību, un tādējādi ar jauno tiesisko regulējumu to glabātājiem tiek uzlikti jauni pienākumi, bet to nepamatojot neviens primārs apsvēruma.
- 109 Ceturtkārt, Ungārija apgalvo, ka laikposma, kādu obligāti jāglabā dalībvalstu oficiālajos šaujamoieču reģistros ietvertie dati pēc šo ieroču iznīcināšanas, pagarināšana ir nesamērīga iekļaušanās tiesībās uz personas datu aizsardzību, kas garantētas ar LESD 16. pantu un Eiropas Savienības Pamattiesību hartas (turpmāk tekstā – “Harta”) 8. pantu.
- 110 Polijas Republika uzskata, pirmkārt, ka, tā kā nav iesniegti nekādi pierādījumi par automātisko šaujamoieču, kas pārveidoti par likumīgi glabātiem pusautomātiskiem šaujamoiečiem, izmantošanu noziedzīgiem mērķiem Savienības teritorijā, ar aizliegumu glabāt šos ieročus netiek pastiprināta Savienības pilsoņu drošība.
- 111 Otrkārt, arī pusautomātisko šaujamoieču ar patronām, kurām uzsiens notiek pa patronas centrālo kapsulu, aizliegums, ja tie ir aprīkoti ar lādējamo ierīci, kuras tilpums pārsniedz paredzētās robežas, esot neatbilstošs Savienības pilsoņu drošības nodrošināšanai. Vispirms, tā kā šīs lādējamās ierīces nav piesaistītas konkrētam ierocim, nebūtu iespējams ne pierādīt, ka šāda lādējamā ierīce ir šāda šaujamoieča daļa, ne arī, ka tā pieder personai, kura glabā šo šaujamoieci, ne arī, ka persona glabā ieroci, kurš atbilst izsniegtajai atļaujai. Turpinājumā – šim tilpumam neesot būtiskas ietekmes ne uz šaušanas tempu, ne uz lādiņu skaitu, kas var tikt izšauti. Visbeidzot šis aizliegums nesamērīgi ietekmējot personas, kuras glabā B kategorijas šaujamoiečus, pat ja tām nav iespējas viņu ierociem pievienot šādas lādējamās ierīces.
- 112 Treškārt, šā sprieduma 97. un 103. punktā jau izklāstīto apsvērumu dēļ Polijas Republika uzskata, ka nepastāv nekāda saikne starp, no vienas puses, deaktivēto šaujamoieču un antīko šaujamoieču reprodukciju klasificēšanu Direktīvas 91/477 – redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar apstrīdēto direktīvu, – I pielikuma II daļas C kategorijas 6. un 7. punktā un šī pielikuma II daļas A kategorijas 8. punktā definēto šaujamoieču aizliegumu, kā arī, no otras puses, augsta Savienības pilsoņu drošības līmeņa nodrošināšanu.
- 113 Ceturtkārt, Polijas Republika apgalvo, ka šā sprieduma 110.–112. punktā minēto šaujamoieču klasifikācija ir nesamērīga *stricto sensu*, jo pastāv iedarbīgāki un mazāk apgrūtināši pasākumi sabiedrības drošības pastiprināšanai, tādi kā šaujamoieču pircēju un glabātāju obligātas un vienveidīgas psihiatriskās un psiholoģiskās pārbaudes, kā arī pārbaudes, kas attiecas uz šo ieroču izmantošanas noteikumiem un tiesisko regulējumu par to glabāšanu un izmantošanu.
- 114 Parlaments un Padome, kurus atbalsta Komisija, apstrīd Čehijas Republikas argumentāciju, kā arī argumentus, ko tās atbalstam izvirzījušas Ungārija un Polijas Republika.
- 115 Konkrēti, Parlaments un Padome apgalvo, ka Ungārijas argumenti par LESD 16. panta un Hartas 8. panta pārkāpumu ir nepieņemami, jo tie ietver jaunu pamatu. Tas pats attiecoties gan uz Ungārijas, gan Polijas Republikas argumentiem, ar kuriem šīs dalībvalstis apšaubā tādu apstrīdētās direktīvas tiesību normu samērīgumu, kuru Čehijas Republika neapstrīd.

– Tiesas vērtējums

- 116 Pirmkārt, jāatgādina, ka lietas dalībnieks, kam saskaņā ar Eiropas Savienības Tiesas statūtu 40. pantu ir atļauts iestāties Tiesai izskatīšanā nodotā lietā, nevar grozīt strīda priekšmetu, kāds tas ir aprakstīts galveno lietas dalībnieku prasījumos un pamatos. No tā izriet, ka ir pieņemami tikai tie personas, kas iestājas lietā, argumenti, kuri iekļaujas šo prasījumu un pamatu noteiktajās robežās (spriedums, 2014. gada 7. oktobris, Vācija/Padome, C-399/12, EU:C:2014:2258, 27. punkts).
- 117 Tā kā ar šā sprieduma 106., 107. un 109. punktā aprakstītajiem Ungārijas argumentiem, kā pamatoti norāda Parlaments un Padome, tiek apšaubīts apstrīdētās direktīvas citu tiesību normu – nevis Čehijas Republikas apstrīdēto – samērīgums, ir uzskatāms, ka ar šiem argumentiem tiek grozīts strīda priekšmets, kāds tas ir aprakstīts pēdējās minētas dalībvalsts prasījumos un pamatos, un ka tādējādi šie argumenti ir jānoraida kā nepieņemami.
- 118 Otrkārt, attiecībā uz Tiesas veicamās pārbaudes tiesā priekšmetu jānorāda, ka no šā sprieduma 77.–79. punktā atgādinātās judikatūras izriet, ka Tiesa nevar Savienības likumdevēja vērtējumu aizstāt ar savējo.
- 119 Proti, saskaņā ar šo judikatūru Tiesai ir jāpārbauda, vai Savienības likumdevējs nav acīmredzami pārsniedzis tam piešķirto plašo rīcības brīvību, kas tam ir attiecībā uz sarežģītiem novērtējumiem, kuri tam šajā gadījumā bija jāveic, izvēloties pasākumus, kas ir acīmredzami neatbilstoši attiecībā pret sasniedzamo mērķi.
- 120 Treškārt, kas attiecas uz Direktīvas 91/477 – redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar apstrīdēto direktīvu, – I pielikuma II daļas A kategorijas 6.–8. punktā klasificēto pusautomātisko šaujamieroču aizlieguma samērīgumu, pirmām kārtām, kā apgalvo Parlaments un Padome, kurus atbalsta Komisija, no šā sprieduma 88. un 89. punktā pieminētajiem pētījumiem izriet, ka var tikt konstatēta korelācija starp valstī glabāto šaujamieroču skaitu, no vienas puses, un noziegumu, kuros šādi ieroči ir iesaistīti, daudzumu, no otras puses; ka tiesiskā regulējuma noteikšana, ar kuru tiek ierobežota piekļuve šaujamieročiem, var būtiski ietekmēt gan šādu noziegumu, gan slepkavību, kuru izdarīšanā iesaistīti šaujamieroči, skaitu; ka gandrīz visi masveida apšaudēs Eiropā izmantotie šaujamieroči tika glabāti likumīgi un ka šie ieroči bija automātiskie un pusautomātiskie šaujamieroči, kas reaktivēti, par pamatu ņemot dezaktivētus šaujamieročus, vai salikti no dažādu ieroču sastāvdaļām.
- 121 Turklāt, lai gan ir taisnība, ka dažos pētījumos ir ieteikti arī pasākumi, uz kuriem atsaucas Čehijas Republika un tās atbalstam – Polijas Republika, kā tie aprakstīti šā sprieduma 99. un 113. punktā, tas, kā Parlaments uzsver, ir kā papildinājums šaujamieroču, it īpaši bīstamāko no tiem, iegādes un glabāšanas noteikumu padarīšanai par stingrākiem, nevis kā tās alternatīvas, kuru iedarbīgums būtu tāds pats kā attiecīgo šaujamieroču aizliegumam.
- 122 Otrām kārtām Direktīvas 91/477 – redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar apstrīdēto direktīvu, – I pielikuma II daļas A kategorijas 6.–8. punktā klasificēto šaujamieroču aizliegumu, kā norāda Parlaments un Padome, kurus atbalsta Komisija, pavada virkne Direktīvas 91/477 – redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar apstrīdēto direktīvu, – 6. panta 2.–6. punktā paredzētu izņēmumu un atkāpju, ar kuriem tiek samazināta šī aizlieguma ietekme uz lielu skaitu šo ieroču potenciālo pircēju un glabātāju un kuri tādējādi domāti, lai nodrošinātu šā aizlieguma samērīgumu.
- 123 Trešām kārtām attiecībā uz Direktīvas 91/477 – redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar apstrīdēto direktīvu, – I pielikuma II daļas A kategorijas 7. un 8. punktā klasificēto šaujamieroču definīciju, kā apgalvo Parlaments un Padome, kurus atbalsta Komisija, šajos punktos ir skaidri identificēti šaujamieroči, kas aizliegti vai nu atkarībā no pievienotās lādējamās ierīces tilpuma, vai ieroča garuma. It īpaši nekas neiestājas pret šo iestāžu piedāvāto interpretāciju, saskaņā ar kuru ieroči, kas izgatavoti, lai pieļautu gan šaušanu balstā pret plecu, gan bez balsta, uzskatāmi par tādiem, kas sākotnēji bijuši paredzēti šaušanai balstā pret plecu, un tādējādi tie ietilpst šīs A kategorijas 8. punktā.

- 124 Tāpat attiecībā uz apstrīdētās direktīvas 23. apsvērumu, kā arī Direktīvas 91/477 – redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar apstrīdēto direktīvu, – 5. panta 3. punktu un 6. panta 1. punktu, pirmkārt, ir skaidri redzams – kā norādījuši Parlaments un Padome –, ka tas, ka ar šo 5. panta 3. punktu ir būtībā aizliegts vienlaicīgi turēt īpašumā gan pusautomātisko šaujamieroci, kas ietilpst Direktīvas 91/477 – redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar apstrīdēto direktīvu, – I pielikuma II daļas B kategorijā, gan lādējamo ierīci, kas pārsniedz šā pielikuma II daļas A kategorijas 7. punktā paredzētos parametrus, tā ir tāpēc, lai aizkavētu mēģinājumus apiet šaujamieroču klasifikāciju dažādās kategorijās. Otrkārt, šajā 23. apsvērumā un 6. panta 1. punktā ir tikai attiecīgi sniegts attiecīgās klasifikācijas skaidrojums un paredzēts attiecīgais aizliegums.
- 125 Ceturtām kārtām, tā kā dalībvalstis šaujamieročus, kas ietilpst attiecīgi Direktīvas 91/477 I pielikuma II daļas B un C kategorijā, jau varēja aizliegt pirms šo ieroču klasificēšanas A kategorijā ar apstrīdēto direktīvu, attiecīgās trīs iestādes pamatoti apgalvo, ka ar tiesību normām par Eiropas šaujamieroču apliecību Direktīvas 91/477 – redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar apstrīdēto direktīvu, – 12. panta 2. punktā netiek grozītas tiesības, bet tikai atzīts pastāvošais stāvoklis.
- 126 Šādos apstākļos jāatzīst, ka nešķiet, ka šīs iestādes būtu pārkāpušas tām piešķirto plašo rīcības brīvību. Proti, pretēji tam, ko apgalvo Čehijas Republika, kuru atbalsta Ungārija un Polijas Republika, nevar uzskatīt, ka kritizētie pasākumi būtu acīmredzami neatbilstoši attiecībā uz mērķiem attiecīgi nodrošināt Savienības pilsoņu drošību un veicināt iekšējā tirgus darbību.
- 127 Ceturtkārt, attiecībā uz to, vai samērīga ir dezaktivēto šaujamieroču un antīko šaujamieroču reprodukciju iekļaušana Direktīvas 91/477 – redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar apstrīdēto direktīvu, – I pielikuma II daļas A vai C kategorijā, pirmām kārtām Parlaments un tā atbalstam Komisija precizē, ka eksperti šā sprieduma 90. un 91. punktā minēto uzklaušanu laikā apliecināja, ka dezaktivēta šaujamieroča reaktivēšanas risku nevar pilnībā izslēgt. Šā sprieduma 120. punktā jau ir norādīts, ka no šā sprieduma 88. un 89. punktā minētajiem pētījumiem it īpaši izriet, ka Eiropā notikušajās masveida apšaudēs izmantotie šaujamieroči ietvēra šaujamieročus, kas bija reaktivēti, par pamatu ņemot dezaktivētus šaujamieročus, vai salikti no dažādu ieroču sastāvdaļām un kas bija glabāti likumīgi.
- 128 Otrām kārtām, kā atgādina Parlaments un Padome, kurus atbalsta Komisija, nav strīda, ka dezaktivēto šaujamieroču iekļaušana Direktīvas 91/477 – redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar apstrīdēto direktīvu, – I pielikuma II daļas C kategorijā būtībā rada vienīgi pienākumu tos deklarēt un ka, ciktāl šie ieroči ir jāiekļauj šī I pielikuma II daļas A kategorijā, ir piemērojami Direktīvas 91/477 – redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar apstrīdēto direktīvu, – 6. panta 2.–6. punktā paredzētie izņēmumi un atkāpes. Turklāt ne Čehijas Republika, ne tās atbalstam Ungārija vai Polijas Republika nav minējušas nevienu konkrētu faktu, kas varētu likt apšaubīt Parlamenta argumentus, saskaņā ar kuriem apstāklis, ka dezaktivēta šaujamieroča nedeklarēšana tā glabāšanu padara par nelikumīgu, pats par sevi nepalielina risku sabiedrības drošībai.
- 129 Trešām kārtām attiecībā uz antīko šaujamieroču reprodukcijām arī jāatzīst, ka ne Čehijas Republika, ne tās atbalstam Ungārija vai Polijas Republika nav minējušas nevienu konkrētu faktu, kas varētu likt apšaubīt apstrīdētās direktīvas 27. apsvērumā minētos un Parlamenta un Padomes izvirzītos argumentus, kurus atbalsta Komisija, ka šādām reprodukcijām, pirmkārt, nav tik augsta vēsturiskā nozīme un spēja izraisīt interesi kā īstiem antīkiem ieročiem un, otrkārt, tās iespējams izgatavot ar moderniem paņēmieniem, kas uzlabo to ilgdurīgumu un precizitāti, un tas tādējādi liek domāt, ka šādu ieroču bīstamība var būt lielāka nekā īstiem antīkiem ieročiem.
- 130 Ceturtām kārtām attiecībā uz alternatīvām, kuras minējusi Čehijas Republika un tas atbalstam – Polijas Republika, ir pietiekami atsaukties uz šā sprieduma 121. punktā izdarīto konstatāciju.

- 131 Šajos apstākļos ir jāatzīst arī, ka nešķiet, ka trīs iestādes būtu pārkāpušas tām piešķirto plašo rīcības brīvību un ka pretēji tam, ko apgalvo Čehijas Republika, kuru atbalsta Ungārija un Polijas Republika, nevar uzskatīt, ka kritizētie pasākumi būtu acimredzami neatbilstoši attiecībā pret mērķi nodrošināt Savienības pilsoņu sabiedrisko drošību.
- 132 Piektkārt, Čehijas Republika, kuru atbalsta Ungārija un Polijas Republika, apgalvo, ka Direktīvas 91/477 – redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar apstrīdēto direktīvu, – I pielikuma II daļas A kategorijas 6.–8. punktā minēto pusautomātisko šaujamieroču aizliegums ir nesamērīga iejaukšanās to glabātāju tiesībās uz īpašumu.
- 133 Šajā ziņā jāatgādina, ka, lai gan Hartas 17. panta 1. punktā nav pilnīgi aizliegts atņemt īpašumu, tomēr tas var tikt darīts vienīgi sabiedrības interesēs, gadījumos un apstākļos, kuri ir paredzēti tiesību aktos, un ar noteikumu, ka par zaudējumiem laikus izmaksā taisnīgu kompensāciju. Īpašuma izmantošanu var noteikt ar tiesību aktiem, ciktāl tas nepieciešams vispārējās interesēs.
- 134 Attiecībā uz šīm prasībām jāņem vērā precizējumi, kuri ietverti Hartas 52. panta 1. punktā – tiesību normā, saskaņā ar kuru var tikt noteikti ierobežojumi, ja šie ierobežojumi ir noteikti tiesību aktos, tajos ir respektēta minēto tiesību un brīvību būtība un, ievērojot samērīguma principu, tie ir nepieciešami un patiešām atbilst vispārējās nozīmes mērķiem, ko ir atzinusi Savienība, vai vajadzībai aizsargāt citu personu tiesības un brīvības (spriedumi, 2016. gada 21. decembris, *Tele2 Sverige un Watson u.c.*, C-203/15 un C-698/15, EU:C:2016:970, 94. punkts, kā arī tajā minētā judikatūra, un 2019. gada 21. maijs, Komisija/Ungārija (Lauksaimniecības zemes lietojuma tiesības), C-235/17, EU:C:2019:432, 88. punkts).
- 135 Šajā gadījumā vispirms nav strīda par to, ka ar apstrīdētās direktīvas 1. panta 7. punkta b) apakšpunktu Direktīvas 91/477 7. pants tiek papildināts ar 4.a punktu, kurš būtībā ļauj dalībvalstīm saglabāt spēkā šādiem ieročiem jau izsniegtās atļaujas, ciktāl tie ir likumīgi iegādāti un reģistrēti pirms 2017. gada 13. jūnija. Līdz ar to, pirmkārt, ar apstrīdēto direktīvu netiek uzdots ekspropriēt šādu ieroču glabātājiem ieročus, kas iegādāti pirms tās stāšanās spēkā, un, otrkārt, jebkāda īpašumtiesību uz šādiem ieročiem atņemšana pēc apstrīdētās direktīvas transponēšanas dalībvalstu tiesībās ir uzskatāma par tādu, kas veikta ar dalībvalstu izvēli.
- 136 Turpinot, ciktāl dalībvalstīm atbilstoši šai direktīvai ir pienākums principā aizliegt šādu ieroču iegādi un glabāšanu pēc šīs direktīvas stāšanās spēkā, ar šādu aizliegumu, pirmkārt, principā tiek vienkārši novērsta īpašumtiesību uz lietu iegūšana un, otrkārt, tas ir saistīts ar virkni Direktīvas 91/477 – redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar apstrīdēto direktīvu, – 6. panta 2.–6. punktā paredzēto izņēmumu un atkāpju, kas attiecas it īpaši uz kritisko infrastruktūru, augstas vērtības konvoju un ierobežotas piekļuves telpu aizsargāšanu, kā arī kolekcionāru, ieroču tirgotāju, tirdzniecības starpnieku, muzeju un šaušanas sportistu īpašo situāciju.
- 137 Visbeidzot, ciktāl Čehijas Republika, kuru atbalsta Ungārija un Polijas Republika, ar saviem attiecīgajiem argumentiem mēģina no īpašuma tiesību viedokļa apšaubīt aizliegumu iegūt īpašumā noteiktus ieročus un citus apstrīdētās direktīvas pasākumus, kas nav šie aizliegumi, ir pietiekami norādīt, ka šie citi pasākumi veido šo lietu izmantošanas tiesisko regulējumu vispārējās interesēs Hartas 17. panta 1. punkta trešā teikuma nozīmē un ka, ņemot vērā šā sprieduma 120.–131. punktā norādīto, nav pierādīts, ka šajā ziņā ar šiem pasākumiem tiktu pārsniegts šajā nolūkā nepieciešamais.
- 138 No tā izriet, ka, balstoties uz Tiesai iesniegtajiem lietas materiāliem, nav pierādīts, ka ar apstrīdēto direktīvu veiktie Hartā atzīto tiesību uz īpašumu ierobežojumi attiecībā it īpaši uz Direktīvas 91/477 – redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar apstrīdēto direktīvu, – I pielikuma II daļas A kategorijas 6.–8. punktā paredzētajiem pusautomātiskajiem šaujamieročiem būtu nesamērīga iejaukšanās šajās tiesībās.

139 Ņemot vērā visus iepriekš izklāstītos apsvērumus, otrā pamata otrā daļa un tādējādi otrais pamats kopumā ir jānoraida kā nepamatoti.

Par trešo pamatu – tiesiskās drošības un tiesiskās palāvības aizsardzības principu pārkāpumu

Lietas dalībnieku argumenti

140 Ar trešo pamatu Čehijas Republika vispirms uzskata, ka šā sprieduma 102. un 103. punktā norādītie apstākļi neatbilst ar tiesiskās drošības principu prasītajām skaidrības un precizitātes prasībām.

141 Turpinot – šā sprieduma 104. punktā norādītie apstākļi ietverot tiesiskās drošības un tiesiskās palāvības aizsardzības principu pārkāpumu. Ja dalībvalsts vēlētos izmantot atkāpi attiecībā uz noteiktu tagad aizliegtu šaujamoču glabāšanu, ko veic personas, kurām apstrīdētās direktīvas stāšanās spēkā dienā bija šī atļauja, tai būtu pienākums turpināt piešķirt šādas atļaujas, kas pieprasītas, balstoties uz spēkā esošo valsts tiesisko regulējumu, laikā starp šo stāšanos spēkā un transponēšanas pasākumu noteikšanu, bet pēc tam tai būtu šīm personām šīs atļaujas jāanulē un paši šie ieroči jākonfiscē, jo uz tiem šī atkāpe *ratione temporis* nevarētu attiekties.

142 Tas nozīmētu, ka attiecīgajai dalībvalstij, pārkāpjot šos principus, jaunais aizliegums būtu ar atpakaļejošu spēku jāpiemēro situācijām, kas radušās pirms apstrīdētās direktīvas stāšanās spēkā, vai tai jāatzīst tieša iedarbība par sliktu attiecīgajām privātpersonām. Tādējādi iespēja piemērot šo atkāpi beigtos apstrīdētās direktīvas spēkā stāšanās dienā, savukārt dalībvalstis atbilstoši Savienības tiesībām to nevarētu ierobežot ar šo datumu.

143 Visbeidzot Čehijas Republika uzskata, ka iepriekš minēto apsvērumu dēļ apstrīdētās direktīvas 1. panta 6), 7) un 19) punkts, kā arī līdz ar to visa šī direktīva kopumā ir jāatceļ.

144 Ungārija apgalvo, ka ar šā sprieduma 102. un 111. punktā izklāstītajiem apstākļiem tiek pārkāpts tiesiskās drošības princips, jo tie nav pietiekami skaidri, lai attiecīgo personu tiesības un pienākumi varētu tikt viennozīmīgi noteikti. Tā, piemēram, neesot iespējams skaidri noteikt, vai atļauja iegādāties un glabāt Direktīvas 91/477 – redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar apstrīdēto direktīvu, – I pielikuma II daļas B kategorijā klasificētu šaujamooci ir jāanulē neatkarīgi no tā, vai ir konstatēts, ka attiecīgās personas rīcībā ir lādējamā ierīce, kura pārsniedz paredzētos parametrus, lai gan šai personai pieder pusautomātiskie šaujamooci ar patronām, kurām uzsitiens notiek pa patronas centrālo kapsulu.

145 Šī dalībvalsts uzskata, ka ar tiesiskās drošības principu nesaderīgs ir arī Direktīvas 91/477 – redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar apstrīdēto direktīvu, – 10. panta 2. punkts, saskaņā ar kuru tirgotāji un tirdzniecības starpnieki var atteikties veikt jebkādas vienā veselumā apvienotas municijas vai municijas daļu iegādes darījumus, kurus to rakstura dēļ pamatoti var uzskatīt par aizdomīgiem. Šī tiesību norma, ciktāl tā ļautu šīm personām apšaubīt izdevējas iestādes lēmumu, varētu izraisīt diskrimināciju un ļaunprātīgu izmantošanu.

146 Parlaments un Padome, kurus atbalsta Komisija, apstrīd Čehijas Republikas argumentāciju, kā arī argumentāciju, ko tās atbalstam izvirzījusi Ungārija.

Tiesas vērtējums

147 Pirmkārt, ņemot vērā šā sprieduma 116. punktā atgādināto judikatūru, kā nepieņemama jānoraida šā sprieduma 145. punktā minētā Ungārijas argumentācija, ciktāl ar to tiek apšaubīts apstrīdētās direktīvas tādas tiesību normas tiesiskums, kuru Čehijas Republika nav apstrīdējusi, un tādējādi ar to tiek grozīts strīda priekšmets, kāds tas ir aprakstīts šīs dalībvalsts prasījumos un pamatos.

- 148 Otrkārt, attiecībā uz Direktīvas 91/477 – redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar apstrīdēto direktīvu, – I pielikuma II daļas A kategorijas 7. un 8. punktā ietverto definīciju atbilstību tiesiskās drošības principam jāatgādina, ka saskaņā ar pastāvīgo judikatūru tiesiskās drošības princips prasa, lai tiesību normas būtu skaidras un precīzas un to iedarbība būtu paredzama, lai tādējādi ieinteresētās personas varētu novērtēt savu juridisko situāciju un attiecības, ko regulē Savienības tiesības (spriedums, 2015. gada 5. maijs, Spānija/Padome, C-147/13, EU:C:2015:299, 79. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 149 Attiecībā uz Direktīvas 91/477 – redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar apstrīdēto direktīvu, – I pielikuma II daļas A kategorijas 7. un 8. punktā ietverto definīciju atbilstību šim principam jāatzīst, ka, tāpat kā jau norādīts šā sprieduma 123. un 124. punktā, šajā 7. un 8. punktā ir skaidri, precīzi un paredzami identificēti šaujamo ieroci, kas aizliegti vai nu atkarībā no pievienotās lādējamās ierīces tilpuma, vai ieroča garuma. It īpaši, kā pamatoti apgalvo Parlaments un Padome, ja ieroci ir izgatavoti, lai pieļautu gan šaušanu balstā pret plecu, gan bez balsta, šie ieroci var tikt uzskatīti par tādiem, kas sākotnēji bijuši paredzēti šaušanai balstā pret plecu, un tādējādi tie ietilpst šīs A kategorijas 8. punktā.
- 150 Turklāt pretēji Čehijas Republikas, kuru atbalsta Ungārija, apgalvotajam Direktīvas 91/477 – redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar apstrīdēto direktīvu, – I pielikuma II daļas A kategorijas 7. punkta lasījums, to skatot kopā ar šīs direktīvas 23. apsvērumu un Direktīvas 91/477 – redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar apstrīdēto direktīvu, – 5. panta 3. punktu un 6. panta 1. punktu, nekādi nevar radīt jebkādas neskaidrības.
- 151 Kā pamatoti apgalvo Parlaments un Padome, kurus atbalsta Komisija, tas, ka ar šo 5. panta 3. punktu ir būtībā aizliegts vienlaicīgi turēt īpašumā gan pusautomātisko šaujamieroči, kas ietilpst Direktīvas 91/477 – redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar apstrīdēto direktīvu, – I pielikuma II daļas B kategorijā, gan lādējamo ierīci, kas pārsniedz šajā punktā paredzētos parametrus, tā ir tāpēc, lai aizkavētu mēģinājumus apiet jaunus aizliegumus, kas izriet no šī 7. punkta iekļaušanas Direktīvas 91/477 I pielikuma II daļas A kategorijā. Turklāt šajā 23. apsvērumā un 6. panta 1. punktā ir tikai attiecīgi sniegts attiecīgās klasifikācijas skaidrojums un paredzēts attiecīgais aizliegums.
- 152 No tā izriet, ka nedz Čehijas Republika – nedz arī Ungārija, kas to atbalsta, – nav pierādījusi, ka šīs tiesību normas ietvertu tiesiskās drošības principa pārkāpumu.
- 153 Treškārt, attiecībā uz Direktīvas 91/477 – redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar apstrīdēto direktīvu, – 7. panta 4.a punktā paredzētās atkāpes saderību ar tiesiskās palāvības aizsardzības principu ir jāatgādina, ka no šā sprieduma 148. punktā atgādinātā tiesiskās drošības principa izrietošās tiesības pieprasīt tiesiskās palāvības aizsardzību attiecas uz ikvienu privātpersonu, kas ir situācijā, no kuras izriet, ka Savienības administrācija tai ir radījusi pamatotas cerības. Par solījumiem, kas varētu radīt šādas cerības, lai arī kāda būtu forma, kurā tie ir paziņoti, ir uzskatāma konkrēta, beznosacījumu un saskaņota informācija no pilnvarotiem un ticamiem avotiem. Turpretim neviens nevar atsaukties uz šī principa neievērošanu, ja administrācija viņam nav sniegusi konkrētus solījumus. Tāpat gadījumā, ja uzmanīgs un saprātīgs saimnieciskās darbības subjekts var paredzēt tāda Savienības pasākuma noteikšanu, kas var ietekmēt tā intereses, tad, ja šis pasākums tiek noteikts, tas nevar uzminēto principu atsaukties (spriedums, 2019. gada 30. aprīlis, Itālija/Padome, C-611/17, EU:C:2019:332, 112. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 154 Šajā gadījumā vispirms jānorāda, ka kritizētā tiesību norma ir domāta, lai novērstu to, ka starplaikā starp apstrīdētās direktīvas stāšanos spēkā 2017. gada 13. jūnijā un tās transponēšanai dalībvalstu tiesībās noteikto termiņu, proti, 2018. gada 14. septembri, palielinātos tādu šaujamo ieroci iegāde, kuri no šī pēdējā minētā datuma ir aizliegti.

- 155 Turpinot – tā kā apstrīdētā direktīva tika publicēta *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* 20 dienas pirms tās stāšanās spēkā, ikviena persona, kas vēlētos pēc tās spēkā stāšanās iegādāties šādu ieroci, varēja zināt, ka saskaņā ar šo direktīvu šīs personas dalībvalstij vēlākais pēc tās transponēšanas termiņa beigām būs pienākums anulēt jebkādu atļauju, kas izsniegta attiecībā uz šādu ieroci.
- 156 Visbeidzot, nekas neliedza dalībvalstīm mainīt savu tiesisko regulējumu, lai ierobežotu pēc 2017. gada 13. jūnija izsniegto atļauju spēkā esamību ar 2018. gada 14. septembri.
- 157 Šādos apstākļos, ņemot vērā šā sprieduma 153. punktā atgādināto judikatūru, nav pierādīts, ka Savienības likumdevējs būtu varējis radīt tiesisko palāvību privātpersonām, kuras pēc 2017. gada 13. jūnija vēlētos iegādāties ieročus, kuri ietilpst Direktīvas 91/477 – redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar apstrīdēto direktīvu, – I pielikuma II daļas A kategorijas 7. un 8. punktā, nedz arī, ka tas dalībvalstīm būtu uzlicis jēl kādu pienākumu apstrīdēto direktīvu ar atpakaļejošu spēku piemērot.
- 158 Tādējādi trešais pamats ir jānoraida kā nepamatots.

Par ceturto pamatu – nediskriminācijas principa pārkāpumu

Lietas dalībnieku argumenti

- 159 Ar ceturto pamatu Čehijas Republika apgalvo, ka Direktīvas 91/477 – redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar apstrīdēto direktīvu, – 6. panta 6. punkta otrajā daļā paredzētā atkāpe ir īpaši domāta Šveices Konfederācijai, attiecībā uz kuru apstrīdētā direktīva atbilstoši tās 36. apsvērumam ir Šengenas *acquis* noteikumu pilnveidošana Nolīguma starp Eiropas Savienību, Eiropas Kopienu un Šveices Konfederāciju par Šveices Konfederācijas asociēšanu Šengenas *acquis* noteikumu īstenošanā, piemērošanā un pilnveidošanā nozīmē. Tā kā šīs tiesību normas piemērošanas nosacījumiem trūkst jebkāda pamatojuma attiecībā uz apstrīdētās direktīvas mērķiem, tā esot diskriminējoša tiesību norma un ir jāatceļ.
- 160 Nosacījums par militāro sistēmu, kura balstās uz vispārējo iesaukšanu un kurā aizvadītajos piecdesmit gados pastāvējusi sistēma, ar ko militāros šaujamo ieroci nodod personām, kuras atstāj armiju pēc militārā dienesta pienākumu izpildes, tāpat kā nosacījums, ka runa var būt tikai par Direktīvas 91/477 – redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar apstrīdēto direktīvu, – I pielikuma II daļas A kategorijas 6. punktā klasificētiem šaujamo ierociem, nevarot tikt pamatoti ne ar vienu no apstrīdētās direktīvas mērķiem, un to iedarbība esot tāda, ka šī atkāpe ir piemērojama vienīgi Šveices Konfederācijai – kas ir mērķis, kurš likumdošanas procesa laikā esot ticis skaidri atzīts.
- 161 Tā kā neviena dalībvalsts šādi formulēta vēsturiska nosacījuma dēļ nevarot izmantot šo atkāpi, ar to tiekot radīta atšķirīga attieksme starp Šveices Konfederāciju, no vienas puses, un Savienības dalībvalstīm un Eiropas Brīvās tirdzniecības asociācijas (EBTA) dalībvalstīm, atskaitot Šveices Konfederāciju, no otras puses, kurai neesot objektīva pamatojuma. Pats šaujamo ieroci paturēšanas pēc militārā dienesta pienākumu izpildes sistēmas pastāvēšanas ilgums nekādā ziņā nenodrošinot augstāka drošības līmeņa garantijas. Pat atzīstot, ka šādas sistēmas ilgumam varētu būt zināma nozīme, pēdējo piecdesmit gadu termiņa izvēle tomēr esot patvaļīga un nesamērīga.
- 162 Ungārija norāda, ka, lai gan Direktīvas 91/477 – redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar apstrīdēto direktīvu, – 6. panta 6. punkta otrā daļa ir jāaplūko kā tāda, ar kuru vienīgi tiek izskaidrotas šī 6. panta 6. punkta pirmās daļas sekas dalībvalstīm, kuras saskaņā ar senu tradīciju atļauj kādreiz iesauktajām personām pēc militārā dienesta pienākumu izpildes paturēt savu ieroci, ar šo tiesību normu tiekot paredzēta nepamatota papildu prasība tās piemērošanas jomā ietilpstošām personām, ņemot vērā to,

ka būtu periodiski jāpārbauda, vai šīs personas – pretēji šaušanas sportistiem, kuri nav bijuši militārajā dienestā un kuriem ir atļaujas, kas izsniegtas, pamatojoties uz šo pirmo daļu, – nerada risku sabiedriskajai drošībai.

- 163 Parlaments un Padome, kurus atbalsta Komisija, apstrīd Čehijas Republikas argumentāciju, kā arī argumentāciju, ko tās atbalstam izvirzījusi Ungārija.

Tiesas vērtējums

- 164 Jāatgādina, ka saskaņā ar pastāvīgo judikatūru vienlīdzības princips paredz, ka salīdzināmas situācijas nedrīkst tikt aplūkotas atšķirīgi, bet atšķirīgas situācijas nedrīkst tikt aplūkotas vienādi, ja vien šāda pieeja nav objektīvi pamatota (spriedums, 2012. gada 29. marts, Komisija/Polija, C-504/09 P, EU:C:2012:178, 62. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 165 Tādējādi, lai gan nav apstrīdēts, kā apgalvo Čehijas Republika, kuru atbalsta Ungārija, ka nosacījumiem Direktīvas 91/477 – redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar apstrīdēto direktīvu, – 6. panta 6. punkta otrajā daļā paredzētās atkāpes izmantošanai atbilst vienīgi Šveices Konfederācija, tomēr, lai ceturtais pamats varētu būt sekmīgs, ir nepieciešams arī, pirmkārt, lai Šveices Konfederācija, no vienas puses, un Savienības dalībvalstis un EBTA dalībvalstis, atskaitot Šveices Konfederāciju, no otras puses, attiecībā uz šīs atkāpes priekšmetu atrastos salīdzināmā situācijā.
- 166 Kā secinājumu 139. un 140. punktā norādījusi ģenerālvokāte, ar nosacījumu par tādas militārās sistēmas pastāvēšanu, kas balstās uz vispārējo iesaukšanu un kurā aizvadītajos piecdesmit gados pastāvējusi sistēma, ar ko militāros šaujamo ierocius nodod personām, kas atstāj armiju pēc militārā dienesta pienākumu izpildes, tiek ņemta vērā vienlaicīgi gan Šveices Konfederācijas kultūra un tradīcijas, gan tas, ka šo tradīciju rezultātā šai valstij ir pārbaudīta pieredze un spēja izsekot un uzraudzīt attiecīgās personas un ierocius, kas ļauj prezumēt, ka, lai gan ir šī atkāpe, apstrīdētās direktīvas izvirzītie sabiedriskās drošības nodrošināšanas mērķi tiks sasniegti.
- 167 Tā kā nevar prezumēt, ka tas tā ir tādu valstu gadījumā, kurām nav ne militāro šaujamo ierociu nodošanas sistēmas, ne līdz ar to pārbaudītas pieredzes un spējas izsekot un uzraudzīt attiecīgās personas un ierocius, ir uzskatāms, ka ar Šveices Konfederācijas situāciju salīdzināmā situācijā ir vienīgi tādas valstis, kurās arī ilgstoši pastāv šāda sistēma. Taču Tiesā iesniegtajos lietas materiālos nav par to nekādu norāzi, nedz arī līdz ar to nekādu faktu, kas varētu pierādīt, ka pastāvētu diskriminācija par sliktu Savienības un EBTA dalībvalstīm.
- 168 Ciktāl Čehijas Republika kā patvaļīgu kritizē apstākli, ka Savienības likumdevējs ir izraudzījis nosacījumu par aizvadītajos piecdesmit gados pastāvējušu militāro šaujamo ierociu nodošanas sistēmu, tāpat kā nosacījumu, ka runa var būt tikai par Direktīvas 91/477 – redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar apstrīdēto direktīvu, – I pielikuma II daļas A kategorijas 6. punktā klasificētiem šaujamo ierociem, ir pietiekami norādīt, ka šī dalībvalsts nav minējusi nevienu citu valsti, kurā vismaz piecdesmit gadus būtu pastāvējusi militāro šaujamo ierociu – vai pat citu, šajā kategorijā neietilpstošu šaujamo ierociu – nodošanas sistēma, un tādējādi šī kritika katrā ziņā ir jānoraida kā neiedarbīga.
- 169 Visbeidzot, ciktāl Ungārija apgalvo, ka Direktīvas 91/477 – redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar apstrīdēto direktīvu, – 6. panta 6. punkta otrajā daļā ir paredzēta “papildu” prasība salīdzinājumā ar šī 6. panta 6. punkta pirmo daļu, proti, periodiski pārbaudīt, ka attiecīgās personas nerada risku sabiedriskajai drošībai, ir pietiekami norādīt, ka šajā otrajā daļā ir paredzēta no minētajā pirmajā daļā ietvertās atkāpes atšķirīga atkāpe un ka šai atšķirīgajai atkāpei tiek piemēroti specifiski nosacījumi. Tādējādi, tā kā šīs daļas attiecas uz atšķirīgām situācijām, apstāklis, ka tajās ir paredzēti atšķirīgi nosacījumi, neveido diskrimināciju.
- 170 Ņemot vērā iepriekš minētos apsvērumus, ceturtais pamats ir jānoraida kā nepamatots.

171 Līdz ar to prasība kopumā ir noraidāma.

Par tiesāšanās izdevumiem

- 172 Atbilstoši Tiesas Reglamenta 138. panta 1. punktam lietas dalībniekam, kuram spriedums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram spriedums ir labvēlīgs. Tā kā Parlaments un Padome ir prasījuši piespriet Čehijas Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus un tā kā tai spriedums ir nelabvēlīgs, jāpiespriež Čehijas Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.
- 173 Saskaņā ar šī paša Reglamenta 140. panta 1. punktu Francijas Republika, Ungārija, Polijas Republika, kā arī Komisija – kuras ir personas, kas iestājušās lietā, – savus tiesāšanās izdevumus sedz pašas.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (virspalāta) nospriež:

- 1) **Prasību noraidīt.**
- 2) **Čehijas Republika sedz savus, kā arī atlīdzina Eiropas Parlamenta un Eiropas Savienības Padomes tiesāšanās izdevumus.**
- 3) **Francijas Republika, Ungārija, Polijas Republika, kā arī Eiropas Komisija sedz savus tiesāšanās izdevumus pašas.**

[Paraksti]